

Advies bij het voorontwerp van decreet tot regeling van en toezicht op lokale geloofsgemeenschappen en tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten

namens

**de Rooms-Katholieke eredienst
de protestants-evangelische eredienst
de Israëlitische eredienst
de anglicaanse eredienst
de islamitische eredienst
de orthodoxe eredienst**

binnen het orgaan van de Vlaamse Interlevensbeschouwelijke Dialoog (VILD)

- *Dit voorontwerp van decreet heeft de verdienste dat het streeft naar het scheppen van een helder juridisch kader voor te erkennen lokale geloofsgemeenschappen en het toezicht op reeds erkende lokale geloofsgemeenschappen. De vraag om een advies aan de VILD wordt gewaardeerd. Omdat de posities van de betrokken erediensten kunnen verschillen, worden aan het algemeen deel goedgekeurd door de zes erediensten bijlagen toegevoegd waarin de erediensten die dit wensen een nadere verklaring geven.*
- *Opmerking vooraf: een geloofsgemeenschap staat niet naast de samenleving, een geloofsgemeenschap staat ook niet boven of onder de samenleving: een geloofsgemeenschap is een integraal en vormend onderdeel van de samenleving.*
- *Er dient op gewezen te worden dat lokale geloofsgemeenschappen (parochies) niet samenvallen met de openbare instelling die het materiële beheert (kerkraad). Enkel de laatste wordt gefinancierd door de overheid.*
- *Onder de huidige regelgeving staan de toezichthouders reeds volgende middelen ter beschikking om de werking van de eredienstbesturen te controleren: het algemeen administratief toezicht door middel van de toezending aan de toezichthouders van de notulen van de raadsvergaderingen en het specifieke toezicht op de naleving van de boekhoudkundige verplichtingen.*

I. Vragen gerelateerd aan de Grondwet

(Equivalenten van de hier aangehaalde Grondwettelijke bepalingen vinden we ook in het EVRM in de artt. 8, 9, 10, 11 en 14.)

Art. 10: (...) "De Belgen zijn gelijk voor de wet" (...).

Art. 11: “Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen moet zonder discriminatie verzekerd worden. Te dien einde waarborgen de wet en het decreet inzonderheid de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden.”

Art. 19: “De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd.”

Art. 21: “De Staat heeft niet het recht zich te bemoeien met de benoeming of de installatie der bedienaren van enige eredienst of hun te verbieden briefwisseling te houden met hun overheid en de akten van deze overheid openbaar te maken, onverminderd, in laatstgenoemd geval, de gewone aansprakelijkheid inzake drukpers en openbaarmaking.”

Art. 22: “Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.”

Art. 27: “De Belgen hebben het recht van vereniging; dit recht kan niet aan enige preventieve maatregel worden onderworpen.”

Dit voorontwerp van decreet lijkt meermaals de hier aangehaalde grondwetsartikelen te overschrijden.

Hier volgt een niet-limitatieve opsomming van vragen in dit verband.

Het verbod van buitenlandse financiering in art. 7. 4°

is problematisch door zijn absoluutheid.

Het verbod op financiering uit het buitenland indien de onafhankelijkheid van de te erkennen lokale geloofsgemeenschap in gevaar komt, kan leiden tot het niet meer aanvragen van een erkenning en het handhaven van een volledige financiering uit het buitenland. Het voorontwerp van decreet treft geen voorzieningen ter voorkoming van deze onwenselijke situatie.

De indruk dient te worden vermeden dat alle lokale geloofsgemeenschappen van alle erediensten potentieel gevaarlijke organisaties zijn.

Het is efficiënter om hier, indien nodig, een bindend (negatief) advies aan de minister van justitie, de staatsveiligheid en/of OCAD te vragen.

Art. 7. 6° introduceert een limiet van 200 leden voor de erkenning.

Voor het vastleggen van een eventueel criterium voor een nieuw op te richten geloofsgemeenschap kan begrip worden opgebracht.

Art. 7. 7° introduceert het primaat van het civiele recht boven elke religieuze overweging.

Die opvatting is kennelijk strijdig met de grondrechten en bijzonder problematisch, nu ze een beroep op de godsdienstvrijheid stelselmatig uitsluit, telkens er een conflict met het civiele recht dreigt, daar waar het EVRM deze uitzonderingen juist voorziet.

Art. 7. 9° betreffende de “goedkeuring van de bedienaar” door het representatieve orgaan.

Deze bepaling houdt onvoldoende rekening met de specificiteit van de diverse erediensten. Er zijn erediensten die ‘top-down’ en erediensten die ‘bottom-up’ georganiseerd zijn.

Art. 7. 11° verbiedt dat er directe of indirecte inmenging van een buitenlandse overheid zou zijn bij de aanstelling van bedienaren.

Dit lijkt in ieder geval een probleem voor te zijn voor zowel de katholieke, anglicaanse en orthodoxe bisschoppen, die aangesteld worden door respectievelijk de Paus [de Heilige Stoel] het staatshoofd van een bevriende natie, de Queen, en de synode in Constantinopel (Istanboel) die op hun beurt andere bedienaren aanstellen

Art. 10 introduceert een wachtperiode van vier jaar

met een opgelegde structuur in functie van een eventuele erkenning. Er staat tijdens die periode geen enkele tegenprestatie van de overheid tegenover, en toch wordt het gehele erkenningssysteem toegepast op de gemeenschappen die het traject doorlopen.

“De geloofsgemeenschap dient tijdens de proefperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is. Zo is de lokale geloofsgemeenschap reeds beter op de hoogte van welke verplichtingen na de erkenning op haar zullen rusten en hoe zij deze kan vervullen.”

Tijdens de wachtperiode neemt de lokale geloofsgemeenschap de taken van het bestuur van de eredienst waar. Dit is een fundamentele afwijking van het huidige juridische kader, waardoor noch de lokale geloofsgemeenschap, noch het bestuur van de eredienst met voldoende kennis van zaken “op de hoogte” zullen zijn “van welke verplichtingen na de erkenning op hen “zullen rusten en hoe zij deze” kunnen “vervullen”.

Het is van belang dat tijdens deze wachtperiode aangetoond wordt dat de gemeenschap die erkenning aanvraagt aantoont dat ze een werkwijze aanneemt die duidelijk onderscheid maakt tussen “geloofsgemeenschap” en “eredienstbestuur”. Concreet: dat het eredienstbestuur enkel bevoegd zal zijn voor taken nu opgenomen in art. 4 Eredienstenbestuur (*Materiële voorwaarden eredienst en beheer eigen patrimonium van het bestuur*). Het eredienstbestuur staat dus slechts ten dienste van de geloofsgemeenschap om het materiële aspect van de eredienst in stand te houden en het eigen patrimonium te beheren. Het eredienstbestuur is er niet om het gemeenschapsleven financieel te ondersteunen of inhoudelijk te leiden. Het gemeenschapsleven omvat veel meer dan de materiële organisatie van de uitoefening van de eredienst. Het betreft bijvoorbeeld ook de solidariteit tussen de gelovigen en het uitbouwen van sociale projecten. De overheid financiert dergelijke werking niet en komt enkel tussen voor de materiële organisatie van de eredienst (in de strikte zin van het woord).

Nu is er een te minimale uitwerking van de samenstelling van het driemanschap dat gedurende de wachtperiode de leiding neemt. Vragen: kan de bedienaar eredienst deel uitmaken van dit driemanschap? Kunnen verschillende functies in dit verband door één persoon gecumuleerd worden?

Een veel efficiëntere oplossing kan bestaan in de oprichting, naar analogie met de huidige wetgeving, van een, niet door de overheid gefinancierd, bestuur van de eredienst voor de periode van de wachtperiode.

Anderzijds wordt geen garantie op een eindbeslissing gegeven: artt. 14, 15, 16 laten de mogelijkheid van een blokkering open.

Het giftenregister in art. 11 § 2 (en 19 § 2)

impliceert de registratie van hoogstpersoonlijke gegevens. Een bepaling in het decreet dat dit register vertrouwelijk is doet geen afbreuk aan het grondrecht op openbaarheid van bestuur, zodat de vertrouwelijkheid allicht een lege doos wordt.

De criteria “duurzame contacten met de lokale gemeenschap” en “principe van goed nabuurschap” in **art. 18** zijn niet enkel vaag, maar kunnen ook een inmenging in de godsdienstvrijheid zijn. Wie wordt hier onder lokale gemeenschap verstaan? De burgemeesters en gemeentebesturen of de omwonenden? Dit dient verduidelijkt te worden (idem art. 7.6° d en e).

De Vlaamse dienst voor informatie en screening van de lokale geloofsgemeenschappen of de bevoegde instantie

Deze dienst heeft vele algemene en ruime bevoegdheden die in het voorontwerp op één plaats beperkt worden door wat “redelijkerwijs nodig is”. De administratie dreigt hier de plaats van justitie in te nemen.

Het is niet omdat de MvT stelt dat de bevoegdheden de vrijheid van godsdienst respecteren dat dit ook zo zal zijn. Zie bij wijze van voorbeeld art. 18. 8°: is het wel zeker dat in elk van de erkende erediensten de plaatselijke bedienaar ‘goedgekeurd’ wordt door het representatief orgaan? Indien dit niet het geval is omwille van de eigen (theologische) visie op de verhouding tussen lokale gemeenschap en ‘koepel’ (‘representatief orgaan’) is dit dan geen schending van de vrijheid van eredienst die de vrijheid omvat om zichzelf te organiseren?

Voor een aantal erediensten is het representatief orgaan geen kerkelijk gezaghebbend orgaan. Zij kennen geen hiërarchie, wel een grote diversiteit en een nadruk op lokale verantwoordelijkheid. Deze erediensten hebben ook geen sacramentele ambtsleer. Ondanks het functioneren van een bedienaar van de eredienst, kunnen verschillende van zijn religieuze functies worden doorgeschoven naar een veelheid aan gelovigen. Dit maakt spreken over ‘vervangers’ problematisch.

Zowel de activiteiten van deze dienst als de omvang ervan zijn volledig disproportioneel.

Lineaire toepassing op alle erediensten

Het voorontwerp wordt op een lineaire wijze op alle erediensten toegepast zonder onderscheid. In het Eredienstendecreet wordt terecht op bepaalde punten een onderscheid gemaakt tussen de verschillende erediensten. Hierbij moet worden gedacht aan het centraal bestuur, dat voor erediensten met een grote interne diversiteit niet werkbaar is, en meer in het algemeen de bepalingen die uitgaan van een gezagsverhouding tussen het erkend representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschappen (artt. 17, 18. 8° en 31 § 2).

II. GDPR/AVG

Het voorontwerp van decreet heeft veelvuldig betrekking op de GDPR (AVG), meer bepaald het ter beschikking stellen van persoonsgegevens waaruit het lidmaatschap van een erkende eredienst blijkt.

Art. 9 GDPR (verwerking van bijzondere categorieën en persoonsgegevens) bepaalt:

“1. Verwerking van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid zijn verboden.”

De door het voorontwerp gesuggereerde op te vragen informatie is zeer vergaand. Met deze gegevens kan niet voorzichtig genoeg worden omgegaan.

Wij zouden graag in kennis gesteld worden van het Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alvorens verder te reflecteren over dit onderwerp in het voorontwerp van decreet.

III. Bedenkingen van bevoegdheidsrechtelijke aard

Op grond van artikel 6 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) zijn de gewesten bevoegd voor de instellingen die belast zijn met het tijdelijke van de eredienst. Hier worden nu ook geloofsgemeenschappen erkend, zonder dat daarbij een instelling komt kijken die met het tijdelijke is belast.

Op blz. 20 van de MvT wordt erkend dat de geloofsgemeenschap een ruimer concept is dan het eredienstbestuur. De vraag rijst of het Vlaamse Gewest wetgevend mag optreden in deze materie.

Op basis van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 19 december 2019 kan de vraag of het Gewest bevoegd is met enige goede wil bevestigend beantwoord worden, maar dit geldt in ieder geval niet voor de controle op de daarmee “rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische structuren”.

Artikel 7. 2°: rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische structuren

Artikel 18. 1° (ook artt. 8. 14°, 11 § 1, 67 § 2 13°)

De MvT spreekt van “levensbeschouwelijke, educatieve, socio-culturele, recreatieve, ... verenigingen”. Dit gaat heel ver.

Heeft de Vlaamse overheid – via de omweg van de kerkfabriek – deze bevoegdheid? Is voldoen aan deze vraag realiseerbaar voor de lokale geloofsgemeenschappen?

Naast statuten en jaarrekeningen moeten ook leden en activiteiten worden geregistreerd. Identiteitscontroles zijn voorzien. Wat is de verhouding tot de GDPR?

IV. Bedenkingen van legistische aard

Algemene bedenking: het is storend dat de MvT zeer vaak nuanceert wat in de tekst staat, zodat er een risico is dat de tekst een eigen leven gaat leiden, los van die nuanceringen. Het zou beter zijn om noodzakelijke nuanceringen in de tekst op te nemen.

Het criterium “rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden” in **art. 7. 2°** is van een grote vaagheid.

Art. 7. 8°: zakelijke rechten op gebouw of overeenkomst / Art. 18. 6°

Eigendom openbaar bestuur volstaat volgens MvT (ook in inleiding). Het zou beter zijn dit expliciet op te nemen in de tekst van het decreet.

Zakelijke rechten of overeenkomsten? Quid met kerken die eigendom zijn van gemeenten? Hier is geen zakelijk recht of overeenkomst.

Art. 11, § 3: ontwerp van meerjarenplan

Spreekt over de volgende 6 jaar (valt dus niet samen met normale looptijd meerjarenplan). MvT spreekt van enkel indicatief. M.a.w., nadien hebben ze hetzelfde stramien als andere kerkfabrieken. Voor de duidelijkheid kan dit het beste eveneens ergens vermeld worden in de wettekst.

Art. 18. 4: minstens 200 leden

Quid voor kleine bestaande parochies? Waarop is dit getal gebaseerd? Wat gebeurt er wanneer het aantal leden onder 200 zakt?

Art. 36: naamswijziging

§ 1 1° “beslissing van het bestuursorgaan”. Het betreft hier een kennelijke schrijffout; correct is: ‘het advies van het bestuursorgaan’.

Art. 38: lopende zaken

Nu ook voor de kerkfabriek die behouden blijft ... (wel mogelijkheid om in overleg tussen besturen toch uit te voeren). Dit is onlogisch en kan tot tal van problemen voor lopende dossiers leiden.

Art. 43 lid 2: “... vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad...”

Het verdient aanbeveling te kiezen voor een meer vaststaande datum van inwerkingtreding van het MB (betekening aan betrokken geloofsgemeenschappen/eredienstbesturen of datum van ondertekening het MB). Reden: de datum van publicatie van het uittreksel is een onzeker gegeven, de praktijk wijst uit dat dit soms snel gebeurt, soms langere tijd na de ondertekening gebeurt. Bovendien gebeurde de publicatie tot nu toe niet op eenvormige wijze (verschillende zoekwoorden nodig in database Belgisch Staatsblad). Hoeveel kerkraadsleden zullen dagelijks Belgisch Staatsblad consulteren om na te gaan of het reeds ontvangen MB gepubliceerd is? Zelfde bemerking bij: art. 44; 45 § 1 lid 1 en 3; 45 §§ 2, 3, 4, 5.

Art. 43: samenvoeging

Het voorontwerp stelt correct dat het representatief orgaan het bestuursorgaan aanstelt. In de MvT is echter foutief vermeld “in samenspraak met het bestuursorgaan”: dit is onjuist en dient geschrapt te worden. Anderzijds: is samenspraak met de betrokken geloofsgemeenschap(pen) niet aangewezen, zeker in een niet-hiërarchische eredienst?

Betreffende de term ‘bevoegde instantie’

‘Bevoegde instantie’ is een vrij algemene term, die hier gebruikt wordt voor de controlerende instantie van het Vlaams Gewest (art. 20). In de Vlaamse decreten rechtspositie voor het onderwijs uit 1991 wordt de term ‘bevoegde instantie’ gebruikt voor de ‘bevoegde instantie van de godsdienst of betrokken eredienst’ of ‘de bevoegde instantie van de niet-confessionele zedenleer’. Dit is precies het omgekeerde van het gebruik hier en kan tot verwarring aanleiding geven.

Statuut van de geloofsgemeenschap

Het juridisch statuut van de lokale geloofsgemeenschap is niet duidelijk (“aangevraagd openbaar statuut”, “toekomstige openbare instelling”, “(toekomstige) Vlaamse openbare instelling”, “(toekomstige) lokale publiekrechtelijk instelling”, “gefinancierde publiekrechtelijke instelling”, “publiekrechtelijke rechtspersoon”, “gedecentraliseerde openbare dienst”).

Er is in de tekst een vaak terugkerende verwarring tussen geloofsgemeenschap (parochie) en bestuur van de eredienst (kerkfabriek). Zo zijn het niet eredienstbesturen die worden samengevoegd (art. 42. e.v.) maar geloofsgemeenschappen en daaruit volgt het overblijven van één eredienstbestuur voor het nieuw gevormde, samengevoegde geheel. Voor de protestants-evangelische eredienst wordt onder ‘kerkgemeente’ normaliter de gemeenschap als zodanig verstaan. Het Vlaamse Gewest kiest in art. 4. 2° b echter voor een zeer specifieke invulling die niet parallel is met de ‘kerkfabriek’ (zelfde probleem bij israëlitische en islamitische eredienst en die dubbel loopt met art. 4. 8°).

Tijdens de bespreking van het ontwerp Eredienstendecreet (2004) werd getracht om dat verschil duidelijk te maken: parochie en de financiën van parochie zijn iets anders dan de kerkfabriek.

Hoeveelheid van mee te delen inlichtingen aan de bevoegde overheden

Is het systematisch meedelen van informatie aan de bevoegde overheden de meest efficiënte werkwijze? Deze werkwijze zal, zowel langs de zijde van de geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst, als langs overheidszijde, gepaard gaan met aanzienlijke administratieve lasten. De massa aan informatie is zo groot dat het gevaar bestaat dat men tussen de bomen het bos niet meer ziet.

Wat zal moeten meegedeeld worden? Gegevens die *nuttig* zijn (tendens van het ontwerp) of gegevens die *noodzakelijk* zijn (meer te verantwoorden)?

Wanneer art. 12. 4° en art. 18. 6° logisch worden gelezen, moet jaarlijks een attest van de brandweer worden ingediend. Er bestaan zeer grote twijfels over de praktische haalbaarheid hiervan.

Terminologie

Er worden een ganse reeks van begrippen gebruikt waarvan de inhoud niet bepaald of niet eenduidig kan bepaald worden, die elkaar overlappen of synoniemen zijn.

Voorbeelden:

'Inlichtingen', 'informatie', '*incidentele* overmacht', 'activiteiten', 'handelingen', ...

'Financiering': normaliter: 'volledig betaald door de overheid' (i.t.t. 'gesubsidieerd'). Hier gaat het alleen om pastorie/woonstvergoeding en eventueel tekortenaanzuivering.

Uitvoeringsbesluiten

De uitvoeringsbesluiten zijn niet gekend. Dit is evenwel noodzakelijk om de juiste en volledige draagwijdte van dit voorontwerp te kunnen inschatten. Een uitvoeringsbesluit kan een vraag beantwoorden of kan aanleiding geven tot bijkomende vragen en bedenkingen.

V. Besluit

Lokale geloofsgemeenschappen en besturen van de eredienst moeten de rechtsstaat respecteren. Dit is vanzelfsprekend. De Vlaamse overheid moet echter ook de godsdienstvrijheid / de godsdiensten respecteren. Het voorontwerp neigt naar een repressief toezicht voor alle betrokken erediensten.

Er moet een efficiënt toezicht zijn op het geld dat de overheid besteedt aan de geloofsgemeenschappen en besturen van de eredienst. De voorgestelde voorwaarden zijn ingewikkeld, tijdrovend en arbeidsintensief, duur en lijken hun doel voorbij te schieten.

Als men dermate strenge voorwaarden oplegt en de volle nadruk legt op controleren, zal dit een averechts effect hebben. In plaats van grip en inzicht te krijgen, zal de Vlaamse regering het overzicht verliezen. De nadelen van gewestelijke erkenning zullen immers groter worden ingeschat dan de voordelen en lokale geloofsgemeenschappen – juist de door de overheid geviseerde lokale gemeenschappen – zullen verkiezen geen erkenningsaanvraag in te dienen.

Geloofsgemeenschappen zullen zich misschien ook in het geheel niet meer willen aansluiten bij een representatief orgaan van de (federaal) erkende eredienst. Die geloofsgemeenschappen zullen dan onder de radar blijven.

De in het voorontwerp van decreet voorgestelde procedure tot erkenning van nieuwe lokale geloofsgemeenschappen is ingewikkeld en geeft, door de vermenging van de lokale geloofsgemeenschap en het bestuur van de eredienst, voor de betrokkenen een verkeerd beeld van de bevoegdheid van beide instellingen en de verhouding tussen hen. Het doel om de nieuwe geloofsgemeenschap voor te bereiden op een bestuur van de eredienst wordt niet bereikt.

Aan de bestaande kerkfabrieken worden heel wat bijkomende administratieve lasten opgelegd. Hierbij wordt voorbijgegaan aan het gegeven dat de leden van de eredienstbesturen vrijwilligers zijn. Er is een limiet op wat men kan vragen van vrijwilligers die deel

wensen uit te maken van een eredienstbestuur. We vrezen dat velen zullen afgeschrikt worden door de hogere administratieve eisen, en zullen afhaken. Het verhogen van de 'lat' zal dan ook niet het gewenste effect hebben, maar zal veeleer leiden tot een minder efficiënte werking van de eredienstbesturen. Eveneens wordt over het hoofd gezien dat onder de huidige regelgeving de toezichthouders reeds vergaande en beproefde middelen ter beschikking hebben om de werking van de erediensten te controleren: het algemeen administratief toezicht door middel van de toezending aan de toezichthouders van de notulen van de raadsvergaderingen en het specifieke toezicht op de naleving van de boekhoudkundige verplichtingen.

De bovenstaande – niet uitputtende – bedenkingen overziende stellen wij voor om in constructief overleg een aangepast voorontwerp te ontwikkelen dat wél kan voldoen aan de verwachtingen en bezorgdheden van alle betrokkenen binnen een overeen te komen termijn.

Brussel, 8 januari 2021,

Voor de Rooms-Katholieke eredienst:

Mgr. Johan Bonny, bisschop van Antwerpen, bisschop referent voor de contacten met de Vlaamse overheid

Mgr. Herman Cosijns, secretaris-generaal van de Belgische Bisschoppenconferentie

Voor de protestants-evangelische eredienst:

ds. Steven Fuite, voorzitter van de Verenigde Protestantse Kerk in België

dr. Geert W. Lorein, voorzitter van de Federale Synode van Protestantse en Evangelische Kerken in België

Voor de Israëlitische eredienst:

mr. Philippe Markiewicz, voorzitter van het Centraal Israëlitisch Consistorie van België

Voor de anglicaanse eredienst:

Canon prof. dr. Jack McDonald, kapelaan-voorzitter van het Centraal Comité van de Anglicaanse eredienst

Voor de islamitische eredienst:

Mehmet Üstün, voorzitter van het Executief van de Moslims van België

Voor de orthodoxe eredienst:

Mgr. Athenagoras Peckstadt, metropoliet van België van het Oecumenisch Patriarchaat van Constantinopel

Advies bij het voorontwerp van decreet tot regeling van en toezicht op lokale geloofsgemeenschappen en tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten

bijlage voor de protestants-evangelische eredienst

De protestants-evangelische eredienst behoort tot die erediensten waarvan in het Advies wordt gezegd dat “het representatief orgaan geen kerkelijk gezaghebbend orgaan” is. “Zij kennen geen hiërarchie, wel een grote diversiteit en een nadruk op lokale verantwoordelijkheid.” Wij stellen het op prijs als hiermee rekening wordt gehouden bij de woordkeuze. Anderzijds is de Administratieve Raad van de Protestants-Evangelische Eredienst (ARPEE) wel een erkend representatief orgaan met een zekere knowhow, zowel richting overheid als richting kerkgemeenten, dat in staat is om de standpunten van de vertegenwoordigde denominaties (groep van kerkgemeenten met een gemeenschappelijke geschiedenis en die dezelfde theologische, culturele en praktische accenten legt) en kerkgemeenten adequaat weer te geven. Wij zijn ook zeker bereid om deze verantwoordelijkheid op ons te nemen, in het volle besef dat wij ‘slechts’ representatief en niet gezaghebbend zijn.

Theologisch gezien ligt het zwaartepunt van de protestants-evangelische eredienst bij de plaatselijke geloofsgemeenschap, de ‘kerkgemeente’. Wij zouden het dan ook op prijs stellen als deze term alleen wordt gebruikt voor de gehele geloofsgemeenschap (art. 4 8° b) en niet voor een bestuursorgaan (zoals in art. 4 2° b) (tenzij wordt bedoeld dat het geheel van de geloofsgemeenschap ook het bestuursorgaan zou uitmaken, maar dat zou dan ook moeten worden verhelderd).

Deze kerkgemeenten hebben zich historisch verenigd in denominaties (definitie: zie eerder) en die hebben zich weer verenigd in het representatief orgaan, en wel in twee vleugels: de Verenigde Protestantse Kerk in België en de Federale Synode van Protestantse en Evangelische Kerken in België. Vandaaruit is het niet vanzelfsprekend om kerkgemeenten te laten samenwerken in een centraal bestuur dat geografisch bepaald is. Wij zouden dan ook graag zien dat dit centraal bestuur facultatief is, aangezien het niet samenvalt met de interne organisatie en dus geen meerwaarde biedt.

Ten slotte willen we er nog op wijzen dat er in Vlaanderen heel veel kerkgemeenten wel degelijk tot de erkende protestants-evangelische eredienst behoren, zonder zelf een gewestelijke erkenning (met bijhorende federaal gefinancierde predikantsplaats) te hebben. We dringen erop aan dat de rechten van deze kerkgemeenten ten volle worden gevrijwaard.

Voor de protestants-evangelische eredienst, de covoorzitters van de ARPEE

ds. Steven H. Fuite, voorzitter van de Verenigde Protestantse Kerk in België

dr. Geert W. Lorein, voorzitter van de Federale Synode van Protestantse en Evangelische Kerken in België

ORTHODOXE KERK IN BELGIE

5 januari 2021

Nog enkele aparte bedenkingen namens de Orthodoxe Kerk in België bij het voorontwerp van decreet tot regeling van en toezicht op lokale geloofsgemeenschappen en tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten

---

Allereerst willen we een woord van dank richten aan Minister Bart Somers en zijn medewerkers voor de goede contacten en samenwerking die we de voorbije maanden hadden. Vooral ook voor hun bereidwilligheid om een goede verstandhouding op te bouwen met de erediensten en de niet-confessionele levensbeschouwingen. Dit is bemoedigend en belangrijk voor alle partijen.

Naar aanleiding van de besprekingen van het voorontwerp van decreet willen dit nog toevoegen aan wat de VILD reeds heeft voorbereid:

1. Wat de verhouding tussen Kerk en Staat betreft, pleit de Orthodoxe Kerk in België voor een gelijke behandeling van alle levensbeschouwingen. Er zijn op dit vlak veel discriminaties – weliswaar niet zozeer op het regionale niveau – en dit is te betreuren.
2. De Orthodoxe Kerk in België is groeiend. Omwille van migratie zijn er alsmear meer nieuwkomers die zich in ons land vestigen. Grieken, na de economische crisis van enkele jaren geleden; heel wat Roemenen ook; maar ook Syriërs, Libanezen, Moldaven, Oekraïeners, Russen, ... Dit maakt dat er her en der nieuwe parochies ontstaan, die vragen om erkenning.
3. Het is te betreuren dat nu reeds enkele jaren geen erkenningen meer plaats hadden van orthodoxe parochies. De dossiers waren nochtans compleet en in orde. Het is niet fair dat de erkenningen van geloofsgemeenschappen gestaakt zijn, omdat er problemen waren met een paar Islamtische geloofsgemeenschappen. De nood om erkenning van onze parochies is groot!
4. Het voorontwerp van decreet leert ons dat er steeds meer gevraagd wordt van de representatieve organen. Niet alle representatieve organen

ontvangen echter ook maar de geringste subsidie. Sommige levensbeschouwingen genieten wel van gulle financiële bijdragen. Het lijkt maar normaal dat onze overheden een jaarlijkse toelage toekent aan de representatieve organen, zodat deze kunnen stijgende vaste kosten kunnen dekken. Dit gaat om huisvesting en inrichting van de kantoren, de verwarming en elektriciteit ervan, het voorzien van elektronische apparatuur (computers, printers, scanners, kopieermachine, ...), verplaatsingskosten enz. Het representatief orgaan ontvangt geen enkele subsidie en dit kan niet!

5. Het decreet stipuleert dat bedienaren van de eredienst geen bezoldiging mogen ontvangen van een buitenlandse overheid. Is dit wel ok met de Europese wetgeving? En wat met bedienaren die al jaren wachten op de erkenning van hun parochie? De vraag is ook of het gezin van een bedienaar kan rondkomen met een ereloon van € 1.400 netto? Hoe moeten zij zich in hun levensonderhoud voorzien? Hoe kan een representatief orgaan dat controleren?
6. Een ander heikele kwestie rond giften. De erkende parochie krijgt een juridisch statuut met de oprichting van een kerkfabriek. Veelal hebben parochies daarnaast ook een vzw, die een aparte rechtspersoon is. Een vzw heeft evenwel het recht om giften te ontvangen. Wat de buitenlandse financiering betreft, lijkt het ons normaal dat er een correcte screening gebeurt.
7. De Orthodoxe Kerk in België pleit ervoor dat de Vlaamse Overheid de erediensten en levensbeschouwingen helpt met de inburgering van hun bedienaren/consulenten. Dit kan door het inrichten van gezamenlijke inburgeringscursussen, door het organiseren van taalcursussen. Het is ook belangrijk dat Vlaamse ambtenaren geïntroduceerd worden in de wereld van de erediensten. Er zou een jaarlijkse cursus kunnen worden ingericht voor ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, van de Provincies en van de Steden en Gemeenten, die een inleiding krijgt van elkeen van de erkende erediensten over de specificiteit ervan.
8. In het voorontwerp van decreet wordt vaak gesproken van sanctie, terwijl wij liever het woordt advies zouden zien.

Voor de Orthodoxe Eredienst,

+ Metropolit Athénagoras, Aartsbisschop van de Orthodoxe Kerk in België

Voorontwerp van decreet tot regeling van de erkenning van en het toezicht op lokale geloofsgemeenschappen en tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten en memorie van toelichting

Advies Unie Vrijzinnige Verenigingen binnen het orgaan van de VILD

Voorontwerp van decreet	Memorie van toelichting	Advies Unie Vrijzinnige Verenigingen VZW
Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen		
Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.	Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.	
Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: Erkenningsdecreet lokale geloofsgemeenschappen van (datum).	Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.	
Art. 3. Dit decreet is van toepassing op: 1° de lokale geloofsgemeenschappen die erkend willen worden en waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van het Vlaamse Gewest niet overschrijdt; 2° de besturen van de eredienst waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied	Dit artikel bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van het decreet. Het decreet zal van toepassing zijn op de lokale geloofsgemeenschappen die erkend willen worden waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt en de besturen van de eredienst waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt.	

<p>van het Vlaamse Gewest niet overschrijdt.</p>	<p>Conform artikel 92bis, §2, h), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, werd het samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt, afgesloten.</p> <p>Dit samenwerkingsakkoord, bekrachtigd door het Vlaams Parlement¹, bepaalt dat na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord geen nieuwe interfederale eredienstgemeenschappen meer erkend kunnen worden. Wat betreft de interfederale eredienstgemeenschappen die reeds bestaan, regelt het samenwerkingsakkoord de toepasselijke regels.</p>	
<p>Art. 4. In dit decreet wordt verstaan onder:</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	<p>Art. 4: het begrip “vervanger van de bedienaar van de eredienst” behoeft nadere toelichting.</p>

¹ Decreet van 1 december 2017 houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt.

<p>1° bestuursorgaan: een groep personen die instaat voor het bestuur van het bestuur van de eredienst. Conform het decreet van 7 mei 2004 worden daaronder de volgende organen verstaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de kerkraad voor de rooms-katholieke en anglicaanse eredienst; b) de bestuursraad voor de protestantse en Israëlitische eredienst; c) de kerkfabriekraad voor de orthodoxe eredienst; d) het comité voor de islamitische eredienst; <p>2° bestuur van de eredienst: een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid belast met het beheer van de temporaliën van de erkende eredienst op een bepaald grondgebied. Conform het decreet van 7 mei 2004 worden daaronder de volgende instellingen verstaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de kerkfabriek voor de rooms-katholieke, anglicaanse en orthodoxe eredienst; b) de kerkgemeente voor de protestantse eredienst; 		<p>Voor een aantal erediensten kunnen immers verschillende religieuze functies doorgeschoven worden naar een veelheid aan gelovigen. Wij zien hiervoor twee mogelijke oplossingen. Enerzijds kan de term "vervanger" gedefinieerd worden als "de persoon die instaat voor de vervanging van de bedienaar van de eredienst of, indien de taken van de bedienaar bij vervanging verdeeld worden over meerdere personen, de persoon die diens belangrijkste taken overneemt". Zo behoudt men één centraal aanspreekpunt. Anderzijds kan "vervanger" gedefinieerd worden als "iedere persoon die enige taak van de bedienaar van de eredienst overneemt". De eerste optie geeft de ruimte aan de erediensten om zelf uit te maken wie als centraal aanspreekpunt gekozen wordt. De tweede optie geeft een meer compleet overzicht van iedereen die een taak van de bedienaar van de eredienst overneemt, maar verhoogt wel de administratieve lasten.</p>
--	--	---

<p>c) de Israëlitische gemeente voor de Israëlitische eredienst;</p> <p>d) de islamitische gemeenschap voor de islamitische eredienst;</p> <p>3° bevoegde instantie: de instantie van de Vlaamse administratie vermeld in artikel 20;</p> <p>4° centraal bestuur: de openbare instelling met rechtspersoonlijkheid die conform artikel 25, 105, 141, 177, 213 of 256 van het decreet van 7 mei 2004 wordt opgericht;</p> <p>5° decreet van 7 mei 2004: het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten;</p> <p>6° financierende overheid: de overheid die de tekorten van exploitatie bijpast en bijdraagt in de investeringen in de gebouwen van de eredienst conform het decreet van 7 mei 2004;</p> <p>7° grensoverschrijdend bestuur van de eredienst:</p> <p>a) het bestuur van de eredienst die met toepassing van het decreet van 7 mei 2004 georganiseerd wordt op het niveau van de gemeente maar waarvan de gebiedsomschrijving het</p>		
---	--	--

<p>grondgebied van één gemeente of eventueel één provincie overschrijdt;</p> <p>b) het bestuur van de eredienst die met toepassing van het decreet van 7 mei 2004 georganiseerd wordt op het niveau van de provincie maar waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van één provincie overschrijdt;</p> <p>8° lokale geloofsgemeenschap: een groep personen die dezelfde door de federale overheid erkende eredienst op een bepaald grondgebied in een daartoe bestemde plaats beoefenen. Conform het decreet van 7 mei 2004 worden daaronder volgende instanties verstaan:</p> <p>a) de parochie voor de rooms-katholieke, anglicaanse en orthodoxe eredienst;</p> <p>b) de kerkgemeente voor de protestantse eredienst;</p> <p>c) de Israëlitische gemeente voor de Israëlitische eredienst;</p> <p>d) de islamitische gemeenschap voor islamitische eredienst;</p> <p>9° personeelsleden van de bevoegde instantie: de personeelsleden die belast</p>		
---	--	--

<p>zijn met de opdrachten vermeld in artikel 20;</p> <p>10° samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008: het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 27 mei 2004 tussen de Federale Overheid, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de erkenning van de erediensten, de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensten, de kerkfabrieken en de instellingen belast met het beheer van de temporalieën van de erkende erediensten;</p> <p>11° representatief orgaan: het representatief orgaan van de eredienst die door de federale overheid is erkend.</p>		
<p>Art. 5. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de communicatie opgelegd door dit decreet en het decreet van 7 mei 2004 verloopt tussen de lokale geloofsgemeenschap, het bestuur van de eredienst, het centraal bestuur, het representatief orgaan, de bevoegde instantie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving,</p>	<p>Dit artikel bepaalt dat de wijze van communicatie bepaald zal worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Het betreft hier alle communicatie in het kader van de erkenningsprocedure, de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3, de opdrachten en bevoegdheden van de bevoegde instantie, de sanctionering van besturen van eredienst, de procedures van wijzigingen van de besturen</p>	

<p>in voorkomend geval de financierende provincie en de Vlaamse Regering.</p>	<p>van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen, alsook de communicatie opgelegd door het eredienstendecreet. Onder het begrip "communicatie" moet o.m. begrepen worden alle aanvragen, kennisgevingen, bevestigingen, bezorgingen en verzendingen.</p> <p>De delegatie aan de Vlaamse Regering creëert de mogelijkheid om in te spelen op de nieuwe evoluties op het vlak van digitalisering. Voor alle andere communicatie die niet wordt opgelegd door dit decreet of het eredienstendecreet, staat het de betrokken actoren vrij om zelf de wijze van communicatie te regelen.</p>	
<p>Art. 6. Elke termijn, vermeld in dit decreet, wordt berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en ze omvat alle dagen, ook zaterdagen, zondagen en wettelijke of decretale feestdagen. De vervalddag is in de termijn begrepen. Als de vervalddag een zaterdag, een zondag of een wettelijke of decretale feestdag is, wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>Een termijn als vermeld in dit decreet die in maanden of in jaren is bepaald, wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste.</p>		
<p>Hoofdstuk 2. Erkenningsprocedure</p>		
<p>Afdeling 1. Erkenningscriteria</p>		
<p>Art. 7. Een lokale geloofsgemeenschap kan worden erkend als ze voldoet aan al de volgende criteria:</p> <p>1° ze heeft een juridische structuur die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut en waarover er transparantie is;</p> <p>2° ze biedt transparantie over alle juridische structuren die aan de lokale geloofsgemeenschap rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden zijn en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen tussen deze juridische structuren en de lokale geloofsgemeenschap;</p> <p>3° ze is financieel leefbaar en biedt transparantie daarover;</p>	<p>Dit artikel somt de erkenningscriteria op. Een lokale geloofsgemeenschap moet cumulatief voldoen aan deze erkenningscriteria alvorens erkend te kunnen worden.</p> <p>1° Door het hebben van een juridische structuur die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut toont de lokale geloofsgemeenschap te beschikken over de noodzakelijke vereiste administratieve en financiële capaciteit. De lokale geloofsgemeenschap is transparant over deze juridische structuur.</p> <p>2° Naast transparantie over de lokale geloofsgemeenschap zelf, is de lokale geloofsgemeenschap ook transparant over de juridische structuren waarmee ze</p>	<p>Art. 7, 2° (en 18, 1°): betreft "rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische structuren": een te ruime invulling hiervan brengt de praktische haalbaarheid van deze bepaling in het gedrang. Deze bepaling kan daarom voor ons in die mate geëxpliciteerd worden dat er vooral gewerkt wordt met bestaande infrastructuur. Wat betreft verenigingen met rechtspersoonlijkheid kan bijvoorbeeld teruggegrepen worden naar het UBO-register. Daarnaast is er ook de mogelijkheid om te kijken naar de feitelijke controle van aandelen en patrimonium. Men kan bovendien ook werken met het al dan niet aanwezig zijn van een "determinerende vermogensparticipatie" en/of een "overlap in bestuursleden" als uitgangspunt.</p> <p>Volgens ons moet deze bepaling gelezen worden binnen het kader van de reeds toepasselijke, veel bredere financiële en</p>

<p>4° ze ontvangt noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning die afbreuk doet aan haar onafhankelijkheid en ze ontvangt evenmin financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. Ze laat een schriftelijke verklaring op erewoord ondertekenen door de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, waarin ze zich ertoe verbinden om die verboden na te leven;</p>	<p>rechtstreeks of onrechtstreeks is verbonden, waaronder de verenigingen (bv. levensbeschouwelijke, educatieve, socio-culturele, recreatieve, ...) die gelinkt zijn aan de lokale geloofsgemeenschap. De lokale geloofsgemeenschap is transparant over het bestaan van deze aan haar verbonden juridische structuren, de identificatie (naam, adres,...), de leden, de statuten, activiteiten, de jaarrekeningen en de onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren.</p>	<p>fiscale wetgeving waar de overheid al een onderzoeksbevoegdheid heeft. Het is vooral belangrijk dat men aantooit de intentie te hebben om transparant te zijn met deze informatie.</p> <p>Art. 7, 4°: Het is wenselijk dat verduidelijkt wordt of ook extra-patrimoniale steun hier onder valt. Als dat zo is zou er overlap kunnen bestaan met art. 7,11° over bedienaars van de eredienst die aangesteld zouden zijn door buitenlandse overheden.</p>
<p>5° ze laat een schriftelijke verklaring op erewoord ondertekenen door de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, waarin ze zich ertoe verbinden de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, na te leven;</p>	<p>3° Het erkenningscriterium financiële leefbaarheid blijft behouden. Door het invoeren van een wachtperiode zal dit criterium ook effectiever beoordeeld kunnen worden. De lokale geloofsgemeenschap moet transparant zijn over de financiële toestand en zal ook aan een aantal boekhoudkundige verplichtingen moeten voldoen. In geval van een manifest gebrek aan eigen middelen kan een erkenning geweigerd worden. De redelijkheid en haalbaarheid van de financiële bijdrage van de gemeente of de provincie worden in rekening gebracht bij deze beoordeling.</p>	<p>Wij erkennen dat buitenlandse financiering die de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap in het gedrag brengt problematisch is, maar de huidige verwoording van het decreet is te breed doordat zij iedere vorm van buitenlandse financiering verbiedt. De bepaling is daarom niet in lijn met de memorie van toelichting waarin gesuggereerd wordt dat enkel buitenlandse financiering die de onafhankelijkheid in het gedrag brengt verboden wordt.</p>
<p>6° ze toont de maatschappelijke relevantie aan van de lokale geloofsgemeenschap aan de hand van:</p> <p>a) de bevestiging door het representatief orgaan dat de lokale geloofsgemeenschap minstens tweehonderd leden telt binnen de gebiedsomschrijving;</p>	<p>3° Het erkenningscriterium financiële leefbaarheid blijft behouden. Door het invoeren van een wachtperiode zal dit criterium ook effectiever beoordeeld kunnen worden. De lokale geloofsgemeenschap moet transparant zijn over de financiële toestand en zal ook aan een aantal boekhoudkundige verplichtingen moeten voldoen. In geval van een manifest gebrek aan eigen middelen kan een erkenning geweigerd worden. De redelijkheid en haalbaarheid van de financiële bijdrage van de gemeente of de provincie worden in rekening gebracht bij deze beoordeling.</p>	<p>Het decreet legt de voorwaarden vast voor de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen en de garantie op onafhankelijkheid is daar logischerwijs een belangrijke pijler van.</p>

<p>b) de zorg voor de materiële voorwaarden die de uitoefening van de eredienst en het behoud van de waardigheid ervan mogelijk maken;</p> <p>c) het onderhoud en de bewaring van het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst;</p> <p>d) het onderhouden van duurzame contacten met de lokale besturen van de gebiedsomschrijving en de lokale gemeenschap;</p> <p>e) het respecteren van het principe van goed nabuurschap binnen de lokale gemeenschap.</p> <p>7° ze laat een schriftelijke verklaring op erewoord ondertekenen door de personen, opgesomd in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, waarin ze erkennen dat niemand zich op grond van religieuze of levensbeschouwelijke motieven kan onttrekken aan de geldende rechtsregels, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de Grondwet, of de rechten en plichten van anderen kan beperken en waarin zich ertoe verbinden om, behalve bij</p>	<p>4° Bij de beoordeling van de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap wordt ook rekening gehouden met het gekwalificeerd verbod op rechtstreekse of onrechtstreekse buitenlandse financiering of ondersteuning dat geldt voor het bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij een erkenning (zie toelichting bij artikel 19, §1). De lokale geloofsgemeenschap zal meer bepaald tijdens de wachtperiode moeten aantonen dat ze noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning ontvangt die afbreuk doet aan haar onafhankelijkheid. De lokale geloofsgemeenschap ontvangt evenmin tijdens de wachtperiode financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. De aangeduide verantwoordelijken en de bedienaars van de eredienst en hun vervangers verbinden zich middels een schriftelijke verklaring op eer ertoe om deze verboden na te leven.</p> <p>5° Eens een lokale geloofsgemeenschap wordt erkend, wordt een publiekrechtelijke rechtspersoon opgericht en vormt zij een "gedecentraliseerde openbare dienst" in de</p>	<p>Omwille van dit breed geformuleerde verbod op buitenlandse financiering kan een geloofsgemeenschap ervoor kiezen geen erkenning na te streven en zichzelf zo buiten het toepassingsgebied van het decreet te stellen. Dit is een risico dat niet door het decreet wordt ingedekt. Hiermee moet dus rekening gehouden worden in het breder kader van de organisatie van het algemeen levensbeschouwelijk landschap.</p> <p>Eventueel kan aan deze bepaling verdere transparantie verleend worden door een bindend (negatief) advies aan de minister van justitie, de staatsveiligheid en/of OCAD te vragen.</p> <p>Art. 7, 6°: het artikel laat de erediensten toe om zelf te definiëren wie een "lid" is. Dat is conform de bepalingen rond godsdienstvrijheid. De norm van 200 betekent geen inmenging in het forum internum van de erediensten: het stelt een norm in de civiele orde voor de erkenning van een publiekrechtelijk orgaan. Dat laatste is duidelijk geen aangelegenheid van de erediensten zelf.</p>
--	---	---

<p>incidentele overmacht, al de volgende verplichtingen na te leven:</p> <p>a) de verplichting om in geen geval, op welke wijze dan ook, medewerking te verlenen aan activiteiten die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan;</p> <p>b) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de organisatie en werking van de lokale geloofsgemeenschap;</p> <p>c) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die in door de lokale geloofsgemeenschap gebruikte lokalen en plaatsen aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden</p>	<p>zin van artikel 1, §1, 1° van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en moet zij die respecteren². Tijdens de wachtperiode moeten de aangeduide verantwoordelijken en de bedienaars van de eredienst en hun vervangers zich middels een schriftelijke verklaring op eer ertoe verbinden deze regelgeving na te leven.</p> <p>6° Het criterium "inschakeling en betrokkenheid bij het geheel van de lokale gemeenschap van de gemeente(n) waartoe zij behoort" wordt niet meer exclusief toegespitst op de socio-culturele activiteiten van de lokale geloofsgemeenschappen.</p> <p>Vooreerst is het aantal leden van de lokale geloofsgemeenschap een waardevolle maatstaf bij het peilen naar de maatschappelijke relevantie van een lokale geloofsgemeenschap en biedt het de overheid een objectieve houvast om geen al te kleine lokale geloofsgemeenschap te moeten erkennen. Dit vormt een goede graadmeter om in te schatten of een lokale geloofsgemeenschap een voldoende aantal</p>	<p>De dekenorm "lid" laat aan het representatieve orgaan aldus de gepaste vrijheid om hieraan invulling te geven. De erkenning van nieuwe geloofsgemeenschappen of de toepassing van het decreet op de reeds bestaande is dan ook gebaat bij een dergelijke dekenorm. Een andere invulling van "lid" zou meer gelijkheid en overzichtelijkheid creëren, maar ook meer star zijn en de mogelijkheid tot erkenning voor sommige gemeenschappen kunnen bemoeilijken.</p> <p>Ten voordele van een meer gelijke en objectieve behandeling van de verschillende levensbeschouwingen wensen wij de in het rapport Magits-Christians voorgestelde methode nogmaals naar voren te schuiven. Deze methode stelt dat het aantal "leden" gemeten kan worden aan de hand van <i>evidence-based</i> onderzoek dat peilt naar de levensbeschouwelijke overtuigen van de bevolking.</p> <p>Art. 7, 7°: deze bepaling is noodzakelijk voor de bescherming van gelovigen en niet-gelovigen in een seculiere democratische</p>
---	--	--

² GwH 19 december 2019, nr. 203/2019.

<p>daarvan, te weren uit de gebruikte lokale en plaatsen;</p> <p>d) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om geldende wetgeving na te leven en niet hun medewerking te verlenen aan handelingen strijdig met de geldende wetgeving;</p> <p>8° ze toont aan dat het toekomstig bestuur van de eredienst houder zal worden van zakelijke rechten op het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst of kan een afschrift voorleggen van een overeenkomst die met de eigenaar van het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst is gesloten over het gebruik van het gebouw door het toekomstig bestuur van de eredienst. Ze kan voor elk gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst een attest van de brandweer, niet ouder dan twaalf maanden, voorleggen waaruit blijkt dat het gebouw overeenstemt met de geldende veiligheidsnormen;</p> <p>9° het representatief orgaan bevestigt aan de Vlaamse Regering dat de bedienaars van de eredienst en de vervangers zijn</p>	<p>leden telt om maatschappelijk relevant te zijn. Krachtens het huidige erkenningsbesluit bevat de aanvraag tot erkenning enkel een toelichtende nota met een benaderende opgave van de leden binnen de gebiedsomschrijving van de lokale geloofsgemeenschap. Dit voorontwerp van decreet bevat een duidelijk minimumaantal: tweehonderd leden.</p> <p>De invulling van het begrip "lid van de lokale geloofsgemeenschap" behoort tot de grondwettelijk verankerde godsdienstvrijheid. De representatieve organen beslissen wie beschouwd wordt als lid van een lokale geloofsgemeenschap. De vaststelling en controle op het aantal leden van een lokale geloofsgemeenschap komt exclusief toe aan het representatief orgaan. Het representatief orgaan adviseert de Vlaamse Regering hierover. Op verzoek van de Vlaamse Regering kan het representatief orgaan steeds nagaan of een lokale geloofsgemeenschap wel effectief voldoet aan het voormelde minimumaantal leden. Op deze manier vervult de overheid, vanuit het oogpunt van het beginsel van de scheiding tussen kerk en staat, slechts een marginale toetsing hierop.</p>	<p>rechtsstaat. De primauteit van het civiele recht garandeert immers dat verschillende confessionele en niet-confessionele levensbeschouwingen op gelijke voet kunnen samenleven in een ruimte waarin iedere burger zijn vrijheid maximaal kan ontplooiën.</p> <p>De punten a) tot d) zijn dan ook niet problematisch. Zij behoren bovendien tot de reeds bestaande administratiefrechtelijke procedure voor de erkenning van levensbeschouwingen. De godsdienstvrijheid wordt er ook niet stelselmatig mee uitgesloten. Het artikel stelt enkel dat, wil de levensbeschouwelijke gemeenschap aanspraak maken op publieke ondersteuning, ze zich zal moeten houden aan dezelfde verplichtingen welke wij redelijkerwijze van onszelf verwachten. Overigens toont het decreet duidelijke welwillendheid daar het gaat om een inspanningsvereiste en geen resultaatsverplichting.</p> <p>Art. 7, 9°: Het artikel vraagt louter dat het representatief orgaan weet wie het aanstelt als bedienaar. Rekening houdende met de belangrijke maatschappelijke inbedding van lokale geloofsgemeenschappen is het terecht</p>
--	--	---

<p>goedgekeurd door het representatief orgaan;</p> <p>10° ze heeft bedienaars van de eredienst en vervangers die voldoen aan de inburgeringsplicht die in voorkomend geval op hen van toepassing is conform het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid;</p> <p>11° ze heeft geen bedienaars van de eredienst, vervangers en andere personen die rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd of op een andere wijze aangesteld zijn door een buitenlandse overheid. Ze laat een schriftelijke verklaring op erewoord ondertekenen door de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, waarin ze zich ertoe verbinden om dat verbod na te leven;</p> <p>12° ze voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 11 tot en met 13;</p> <p>13° ze doorloopt de wachtperiode van vier jaar, vermeld in afdeling 3, met gunstig gevolg;</p> <p>14° ze heeft een gunstig advies van de federale minister van Justitie over de aanvraag tot erkenning van de lokale geloofsgemeenschap conform artikel 3,</p>	<p>Daarnaast zal de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode al moeten aantonen dat ze eens erkend, aan de decretale opdrachten van de publieke instelling (het bestuur van de eredienst) kan voldoen.</p> <p>Ten slotte moet een lokale geloofsgemeenschap goede contacten onderhouden met de lokale besturen en de lokale gemeenschap waartoe ze behoort en goed nabuurschap aantonen.</p> <p>7° De verbintenissen omtrent de naleving van de Grondwet en het EVRM, vermeld in het huidige erkenningsbesluit, zijn algemeen geformuleerd. Deze verbintenissen worden in het decreet verder gepreciseerd en uitgebreid naar de naleving van de geldende wetgeving, zodat het voor alle betrokken partijen duidelijk is welke handelingen verboden zijn. Ten slotte worden deze verbintenissen ook opgenomen als decretale verplichtingen, zodat het eveneens duidelijk is dat het toekennen van een erkenning afhangt van het effectief nakomen van deze verplichtingen.</p> <p>8° Eén van de decretale opdrachten van een bestuur van de eredienst is het onderhouden</p>	<p>dat de overheid van het representatief orgaan de bevestiging krijgt dat zij weten wie voor hen optreedt als bedienaar van de eredienst die zij vertegenwoordigen. Bovendien laat de dekenorm "goedkeuring van de bedienaar" veel ruimte aan het representatief orgaan om hier hun eigen invulling aan te geven. Zo respecteert het ook de specificiteit van de diverse erediensten.</p> <p>De term goedkeuring vinden wij alleszins acceptabel. Het representatief orgaan is immers de zendende instantie van de bedienaar van de eredienst. Bovendien is er vanuit het aansprakelijkheidsrecht een voldoende sterke link tussen het representatief orgaan en de bedienaar van de eredienst om te kunnen spreken van "goedkeuring" door het representatief orgaan.</p> <p>Art. 7, 11°: deze bepaling kan tot grote problemen leiden voor de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen van bepaalde erkende erediensten. Wat deze bepaling betreft kunnen wij ons verenigen met het volgende alternatief, met name een meldingsplicht voor het geval wanneer er een inmenging is van een buitenlandse overheid bij</p>
--	--	--

<p>§1, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008.</p>	<p>en bewaren van het gebouw of gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst. Om deze opdracht te kunnen vervullen moet de toekomstige openbare instelling over een zakelijk recht (eigendomsrecht, erfpacht, opstal,...), of een ander gebruiksrecht (huurrecht, kosteloos gebruik, terbeschikkingstelling,...) op de voormelde gebouwen beschikken. Het eredienstendecreet bepaalt wel dat de financierende overheid niet verplicht is om bij te dragen in de investeringen in de gebouwen van de erediensten die geen eigendom zijn van een publieke rechtspersoon (artikelen 52/1, §1, 78, 114, 150, 186, 229, 272 van het eredienstendecreet). Daarnaast moet er voor elk gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst een attest van de brandweer, niet ouder dan twaalf maanden, worden voorgelegd waaruit blijkt dat het gebouw overeenstemt met de geldende veiligheidsnormen.</p> <p>9° & 10° De bedienaar van de eredienst is een sleutel- en gezagsfiguur binnen de lokale geloofsgemeenschap en van ambtswege lid van het bestuursorgaan³ van het bestuur van</p>	<p>de aanstelling van bedienaren. Als er geen gevaar is voor de openbare veiligheid hoeft dit immers niet in de weg te staan van een erkenning.</p>
--	---	---

³ Art. 82, 118, 154, 190 en 233 eredienstendecreet.

	<p>de eredienst (uitgezonderd bij de rooms-katholieke eredienst waar de door het representatief orgaan aangestelde verantwoordelijke van ambtswege lid is van het bestuursorgaan⁴). De bedienaar van de eredienst is de religieuze autoriteit maar heeft ook een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Dit voorontwerp van decreet benadrukt het belang van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, die ook een belangrijke waarde hebben bij de inschakeling van de lokale geloofsgemeenschap in de lokale gemeenschap waartoe ze behoort.</p> <p>De bedienaars van de eredienst en hun vervangers actief binnen een lokale geloofsgemeenschap (zowel tijdens als na de wachtperiode ingeval van een erkenning) moeten steeds worden goedgekeurd door het representatief orgaan, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Het representatief orgaan bezorgt een bevestiging van de goedkeuring van de bedienaars van de eredienst en hun</p>	
--	--	--

---

⁴ Art. 5 eredienstendecreet.

	<p>vervangers aan de Vlaamse Regering. Het bewijs van die goedkeuring moet worden toegevoegd aan het erkenningsdossier, zodat de Vlaamse regering er zeker van is dat het erkende representatieve orgaan goedkeurt wie in die lokale geloofsgemeenschap de eredienst zal leiden⁵.</p> <p>In de huidige regeling kan een lokale geloofsgemeenschap een bedienaar van de eredienst die niet bezoldigd wordt door de federale overheid, tewerkstellen zonder enige goedkeuring door het representatief orgaan. De Vlaamse overheid moet de zekerheid hebben dat het representatief orgaan van een eredienst de verantwoordelijkheid draagt voor de aanstelling van alle bedienaars van de eredienst en hun vervangers actief in een bestuur van de eredienst en een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode. Op die manier zijn de erkende representatieve organen verplicht om de nodige quality control uit te oefenen op de eredienstbedienaars die actief zijn in hun erkende geloofsgemeenschappen.⁶</p>	
--	--	--

---

⁵ Studie Torfs, p. 33.

⁶ Studie Torfs, p.33.

Na de erkenning zal het bestuur van de eredienst overeenkomstig artikel 18, 7° jaarlijks de gegevens van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten meedelen aan de Vlaamse Regering. Tussentijdse wijzigingen worden onmiddellijk gemeld aan de Vlaamse Regering en het representatief orgaan. Op die manier behoudt de overheid een duidelijk overzicht welke eredienstbedienaars in het bestuur van de eredienst actief zijn en of zij blijvend aan de opgelegde verplichtingen voldoen.

Het representatief orgaan zal de nodige kwaliteitscontrole uitoefenen en de nodige voorwaarden (zoals vormingen, deontologie, etc.) kunnen opleggen aan de door haar goedgekeurde bedienaars van de eredienst en hun vervangers.

Het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid voorziet in de inburgeringsverplichting voor de inburgeraars (nieuwkomers en/ of oudkomers) die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, met name bedienaars van de zes erediensten die erkend zijn door de federale overheid. In de memorie van toelichting van

dit decreet wordt eveneens het belang van de bedienaars en de inburgering van deze personen benadrukt:

"Deze specifieke categorieën van bedienaars van erediensten die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, hebben een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Zij hebben tevens een grote impact op het integratieproces. De taak van de bedienaar is immers veelal niet beperkt tot het leiding geven in strikt godsdienstige aangelegenheden en het behandelen van vragen waarvan de taak tot beantwoording rechtstreeks voortvloeit uit het geestelijke ambt. Zij worden ook met tal van maatschappelijke vragen geconfronteerd die verband houden met sociaal-economische en sociaal-culturele aspecten van het integratieproces. Zij worden ook veelal geacht steun te bieden bij het bepalen van de houding die de geloofsgemeenschap ten opzichte van de samenleving zal innemen. Zij hebben met andere woorden een bijzondere maatschappelijke positie en een bijzondere invloed op grote aantallen gelovigen en hun integratie in ons land, geen andere categorie van personen vervult dergelijke belangrijke

functie. Voor hen geldt des te meer de noodzaak om voldoende inzicht te hebben in de Vlaamse samenleving waarin zij hun functie (komen) uitoefenen. Om die reden zal voor hen de verplichting in alle gevallen gelden, dus ook wanneer zij zich niet permanent komen vestigen.”⁷

Dit kan in het kader van de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap enkel beklemtoond worden. Dit voorontwerp van decreet verduidelijkt dan ook dat de verbintenis over de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtige bedienaars niet meer voldoende is, maar dat de inburgeringsplichtige bedienaars van de eredienst en hun vervangers tijdens de wachtperiode effectief aan de inburgeringsplicht moeten voldoen, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de gemeenschappen. Integendeel zelfs, dit criterium niet opnemen en bedienaars van de eredienst en hun vervangers toelaten in erkende lokale

---

⁷ Ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, *Parl.St.* VI. Parl, 2012-13, 1867-1, p52.

	<p>geloofsgemeenschappen die weigeren aan hun inburgeringsplicht te voldoen, zou afbreuk doen aan de doelstelling en de verplichtingen in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid. Voornoemd decreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten bepalen aan welke voorwaarden de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten voldoen en het zijn ook de bevoegde instanties binnen deze regelgeving die oordelen of de bedienaar van de eredienst aan zijn verplichtingen voldoet. Deze instanties zullen de Vlaamse Regering hierover informeren.</p> <p>11° Om buitenlandse overheidsinmenging te allen tijde te weren in een (toekomstige) Vlaamse openbare instelling, wat een bestuur van de eredienst effectief is, wordt het verboden dat bedienaars van de eredienst, hun vervangers of andere personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd of op een andere wijze aangesteld worden door een buitenlandse overheid. Dit kadert binnen het grondprincipe van de scheiding tussen kerk en staat dat uiteraard ook de scheiding tussen kerk en een buitenlandse staat inhoudt.</p>	
--	---	--

De financiering door een buitenlandse overheidsinstantie van personen actief binnen een lokale geloofsgemeenschap kan de integratie en inclusie van een geloofsgemeenschap binnen de Vlaamse samenleving belemmeren en zelfs een kanaal vormen waarlangs nationalistische, polariserende, segregerende of extremistische en fundamentalistische gedachtegoed (politiek en religieus) uit het buitenland op actieve wijze wordt opgedrongen en gepropageerd in Vlaamse lokale geloofsgemeenschappen. Ook kan op deze manier door buitenlandse overheidsinstanties (vaak zelfs rechtstreeks via hun ambassades of consulaten) een dermate invloed uitgeoefend worden dat de vrije ontwikkeling en godsdienstbeleving van een Vlaamse lokale geloofsgemeenschap wordt belemmerd of zelfs ideologisch/religieus geïnstrumentaliseerd.

Met dit verbod wordt een einde gemaakt aan de bestaande praktijk van door een buitenlandse overheid bezoldigde, opgeleide en aangeduide bedienaars van de eredienst werkzaam in (toekomstige) Vlaamse besturen van de eredienst. Deze praktijk houdt de facto een rechtstreekse

	<p>buitenlandse overheidsinmenging in en is niet meer wenselijk noch aanvaardbaar.</p> <p>Bovendien hebben deze door een buitenlandse overheid gefinancierde personen weinig kennis van en affiniteit met de Vlaamse samenleving. Met dit verbod wordt het niet onmogelijk gemaakt voor een (toekomstig) bestuur van de eredienst om een bedienaar van de eredienst aan te stellen. Een erkende lokale geloofsgemeenschap heeft sowieso het recht om een of meerdere bedienaars van de eredienst te laten bezoldigen door de federale overheid⁸ of via eigen middelen waardoor er geen noodzaak kan zijn voor een bezoldiging of terbeschikkingstelling (op welke wijze ook) door een buitenlandse overheid. De besturen van de eredienst krijgen een redelijke termijn van twee jaar na inwerkingtreding van het decreet om zich aan deze verbodsbepaling te conformeren (artikel 18, 10°).</p> <p>12° Momenteel is het niet nakomen van bepaalde administratieve verplichtingen een grond tot opheffing van de erkenning, maar geen formeel erkenningscriterium. Om de</p>	
--	---	--

⁸ Wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten, van de bedienaars van de erkende erediensten en van de afgevaardigden van de Centrale vrijzinnige Raad

	<p>lokale geloofsgemeenschap voldoende voor te bereiden op het statuut van een publiekrechtelijke instelling, moet zij aan een aantal verplichtingen voldoen.</p> <p>13° De invoering van deze wachtperiode heeft tot doel dat de Vlaamse Regering, ten gronde zal kunnen oordelen of een lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen. De wachtperiode zorgt er ook voor dat alle bij de erkenningsprocedure betrokken actoren een gefundeerd advies kunnen geven. Op deze wijze kan er vertrouwen worden opgebouwd tussen de lokale geloofsgemeenschap en de lokale overheid, waarvan de essentiële rol in deze materie ten volle wordt erkend. Bovendien kan op deze manier beoordeeld worden of de lokale geloofsgemeenschap een stabiele bestaansduur heeft.</p> <p>14° Dit betreft de uitvoering van het betreffende samenwerkingsakkoord.</p>	
Afdeling 2. Aanvraag tot erkenning		
Art. 8. Om erkend te kunnen worden, dient de lokale geloofsgemeenschap een aanvraag tot	Lokale geloofsgemeenschappen moeten, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord	Art. 8, tweede lid, 7°: de uitwerking van de samenstelling van het driemanschap dat

<p>erkenning in bij het representatief orgaan. Het representatief orgaan waarbij een aanvraag tot erkenning is ingediend, meldt dat aan de Vlaamse Regering binnen acht dagen na ontvangst.</p> <p>Het representatief orgaan bezorgt de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering. Deze aanvraag bevat al de volgende gegevens en documenten:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de identificatie van de lokale geloofsgemeenschap: de naam en de denominatie van de lokale geloofsgemeenschap; 2° in voorkomend geval de huidige juridische structuur, de naam, het adres, de statuten en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen; 3° de gebiedsomschrijving, namelijk de duidelijke aanwijzing van het territoriale werkingsgebied van de lokale geloofsgemeenschap: de naam van de gemeente(n) of van de delen ervan; 4° de opgave van alle gemeenten of provincies die na de erkenning in voorkomend geval zullen bijdragen aan 	<p>van 2 juli 2008, een erkenningsaanvraag bij hun representatief orgaan indienen die vervolgens de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering bezorgt. Enkel het representatief orgaan kan oordelen of de lokale geloofsgemeenschap al dan niet tot de erkende eredienst behoort. Bovendien wordt het representatief orgaan, als betrokken actor, om advies gevraagd zowel tijdens als na de erkenningsprocedure. Opdat de Vlaamse Regering tijdig op de hoogte is van mogelijke erkenningsaanvragen, dient het representatief orgaan als ze een aanvraag tot erkenning ontvangt van een lokale geloofsgemeenschap, dit binnen acht dagen te melden aan de Vlaamse Regering.</p> <p>Daarnaast geeft deze bepaling een opsomming van de stukken die het aanvraagdossier moet bevatten. Het aanvraagdossier bevat o.a. de gegevens van de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd zullen worden als voorzitter, secretaris, penningmeester⁹, alsook de bedienaars en hun vervangers. Deze personen vormen tijdens de wachtperiode het voorlopig bestuursorgaan en moeten aan een</p>	<p>tijdens de wachtperiode de leiding neemt is minimaal. Prangende vragen zijn of de bedienaar van de eredienst deel kan uitmaken van dit driemanschap? Kunnen verschillende functies in dit verband door één persoon gecumuleerd worden?</p>
---	---	---

⁹ In de voorliggende memorie van toelichting wordt onder de term "aangeduide verantwoordelijken" de voorzitter, secretaris en penningmeester van de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode begrepen.

<p>het budget van het bestuur van de eredienst, met in voorkomend geval de vermelding van de verdeelsleutel;</p> <p>5° het adres van het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst. Als verschillende gebouwen bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst wordt van al die gebouwen het adres gegeven;</p> <p>6° de gegevens over alle andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap gebruikt;</p> <p>7° de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de e-mailadressen en de telefoonnummers van de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd zullen worden als voorzitter, secretaris, penningmeester en voor elk van hen, een uittreksel uit het strafregister, conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, dat niet ouder is dan drie maanden;</p> <p>8° de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de e-mailadressen en de telefoonnummers van de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd zullen worden als de bedienaars van de eredienst en</p>	<p>aantal verplichtingen voldoen (administratieve verplichtingen, maar ook aantonen dat de lokale geloofsgemeenschap aan de erkenningsverplichtingen voldoet). Deze personen zijn de aanspreekpunten voor de burgerlijke overheden. Voor elk van deze voorlopige bestuursleden wordt ook een uittreksel uit het strafregister gevraagd dat niet ouder is dan drie maanden. Aangezien in de lokale geloofsgemeenschap ook activiteiten worden georganiseerd waar minderjarigen aanwezig zijn wordt een uittreksel uit het strafregister gevraagd conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering.</p> <p>In het aanvraagdossier zal ook transparantie verschaft moeten worden over de aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren. Concreet moeten de naam, adres, rechtsvorm, statuten en de jaarrekening van de twee voorgaande jaren van alle aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren aangegeven worden in het aanvraagdossier. Eveneens moet in het aanvraagdossier een overzicht meegedeeld worden van de onderlinge financiële stromen van de twee voorgaande jaren tussen de lokale geloofsgemeenschap</p>	
--	---	--

<p>de vervangers en voor elk van hen, een uittreksel uit het strafregister, conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, dat niet ouder is dan drie maanden;</p> <p>9° de schriftelijke verklaring vermeld in artikel 7, 7°;</p> <p>10° de schriftelijke verklaring vermeld in artikel 7, 5°;</p> <p>11° de schriftelijke verklaring vermeld in artikel 7, 4°;</p> <p>12° de schriftelijke verklaring vermeld in artikel 7, 11°;</p> <p>13° de bevestiging vermeld in artikel 7, 9°;</p> <p>14° in voorkomend geval de naam, het adres, de rechtsvorm, de statuten en de jaarrekening van de twee voorgaande jaren van alle juridische structuren die aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden zijn. Alsook in voorkomend geval een overzicht van de onderlinge financiële stromen van de twee voorgaande jaren tussen de lokale geloofsgemeenschap en de verbonden juridische structuren.</p>	<p>en de aan haar verbonden juridische structuren.</p>	
<p>Art. 9. De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de bezorging door het representatief orgaan van</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>de aanvraag, vermeld in artikel 8, tweede lid, op de hoogte van die aanvraag:</p> <p>1° de lokale geloofsgemeenschap;</p> <p>2° het representatief orgaan;</p> <p>3° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving;</p> <p>4° de federale minister van Justitie;</p> <p>5° de provincie(s), als die de toekomstige financierende overheid wordt.</p>		
<p>Afdeling 3. Wachtperiode</p>		
<p>Art. 10. Vanaf de bezorging van de aanvraag tot erkenning, vermeld in artikel 8, tweede lid, start een wachtperiode van vier jaar.</p>	<p>De bezorging van de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering door het representatief orgaan is het startpunt van de wachtperiode.</p>	<p>Art. 10: dit kan problematisch zijn. De overgangperiode biedt de tijd aan de erkenning vragende lokale geloofsgemeenschap om zichzelf te organiseren en haar duurzaamheid aan te tonen. Bovendien geeft de wachtperiode ook aan de overheid tijd om de erkenningsaanvraag grondig te evalueren. Wij stellen ons echter de vraag wat de impact van de verhoging van de planlast zal zijn op de goede werking van de erkenning vragende lokale geloofsgemeenschappen, des te meer omdat zij in deze fase niet gefinancierd worden. Onder voorbehoud dat de verhoging van de planlast gering is en/of gemakkelijk gedragen kan worden door automatiseerbare processen die weinig</p>

		mankracht vereisen, staan wij niettemin achter de invoering van een dergelijke wachtperiode.
<p>Art. 11. §1. Tijdens de wachtperiode bezorgt de penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, jaarlijks een afschrift van de begroting en de jaarrekening van de lokale geloofsgemeenschap aan de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving, de Vlaamse Regering en het representatief orgaan. De penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, verleent inzage in de boekhouding van de lokale geloofsgemeenschap aan de voormelde instanties, als ze dat vragen.</p> <p>Tijdens de wachtperiode bezorgt de penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, jaarlijks een afschrift van de jaarrekening van alle aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren aan de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving, de Vlaamse Regering en het representatief orgaan.</p> <p>§2. Tijdens de wachtperiode maakt de penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, de volgende financiële documenten op voor dat gedeelte van de activiteiten dat</p>	<p>De lokale geloofsgemeenschap dient tijdens de proefperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is¹⁰. Dat wil zeggen dat zij o.a. een budget, giftenregister, begroting en een jaarrekening moet opmaken. Aangezien de lokale geloofsgemeenschap hoofdzakelijk uit vrijwilligers bestaat zal ze bij het nakomen van haar financiële verplichtingen ondersteund moeten worden door haar representatief orgaan en kan ze eveneens een beroep doen op de bevoegde instantie en het Agentschap Binnenlands Bestuur voor raadgevingen.</p> <p>Afhankelijk van haar juridische structuur zal de lokale geloofsgemeenschap haar jaarlijkse financiële rapportering volgens bepaalde modellen moeten verrichten. Zo moet een vereniging zonder winstoogmerk een begroting en een jaarrekening opmaken, die, afhankelijk van haar grootte, een andere vorm kan aannemen. Artikel 7, 3°, legt de lokale geloofsgemeenschap de verplichting op transparant te zijn over die financiële rapportering. Dit betekent dat de lokale</p>	<p>Art. 11, 2§ (en 19, §2): de regeling van het giftenregister vormt voor ons geen probleem. De bestaande privacywetgeving dekt voldoende in tegen eventuele risico's.</p>

¹⁰ Studie Torfs, p.15

<p>betrekking heeft op de materiële aspecten van de eredienst:</p> <p>1° een budget voor 15 december van het voorgaande kalenderjaar conform de modellen die gelden voor de besturen van de eredienst;</p> <p>2° een jaarrekening voor 1 mei van het volgende kalenderjaar conform de modellen die gelden voor de besturen van de eredienst;</p> <p>3° een giftenregister conform artikel 19, §2, met dien verstande dat de woorden "het bestuursorgaan" worden gelezen als "de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°" en de woorden "het bestuur van de eredienst" wordt gelezen als "de lokale geloofsgemeenschap". Dit giftenregister wordt als bijlage gevoegd bij de jaarrekening, vermeld in punt 2°.</p> <p>De penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, bezorgt jaarlijks een afschrift van de financiële documenten, vermeld in het eerste lid, aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan en de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving.</p>	<p>geloofsgemeenschap de financiële rapportering actief bezorgt aan de burgerlijke overheden en het representatief orgaan die betrokken zijn bij het erkenningsproces. Als de lokale geloofsgemeenschap een juridische structuur heeft waarvoor geen specifieke verplichtingen gelden voor financiële rapportering, wordt op basis van dit artikel toch een begroting en een jaarrekening verwacht. Dat is immers een elementaire vorm van behoorlijk bestuur.</p> <p>Eveneens wordt de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode verplicht om transparant te zijn over de aan haar verbonden structuren. Meer bepaald moet een lokale geloofsgemeenschap jaarlijks een afschrift bezorgen van de jaarrekening van de aan haar verbonden juridische structuren. De onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren worden zichtbaar gemaakt via het giftenregister dat tijdens de wachtperiode moet bijgehouden worden en jaarlijks bijgevoegd aan de jaarrekening.</p>	
--	--	--

<p>§3. In de loop van het laatste jaar van de wachtperiode maakt de penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, een ontwerp van meerjarenplan voor de komende zes jaar, waarin een inschatting wordt gegeven van de ontvangsten en uitgaven van het op te richten bestuur van de eredienst na de erkenning. Het ontwerp wordt opgemaakt conform de modellen die gelden voor de besturen van de eredienst.</p> <p>De penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, bezorgt een afschrift van het ontwerp van meerjarenplan aan de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving, de Vlaamse Regering en het representatief orgaan.</p> <p>§4. Als de provincie de financierende overheid wordt, heeft de penningmeester, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, ten opzichte van de betrokken provincie(s) dezelfde verplichtingen als de verplichtingen die gelden ten opzichte van de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving met toepassing van paragraaf 1 tot en met 3.</p>	<p>Omdat de activiteiten van een lokale geloofsgemeenschap ruimer zijn dan het materiële van de eredienst en een bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap zich wel enkel daarmee bezighoudt, is het van belang om een financiële inschatting te kunnen maken van dat onderdeel van de activiteiten van de lokale geloofsgemeenschap. Daarom legt de tweede paragraaf de aangeduide verantwoordelijken ook de verplichting op om daarover afzonderlijk te rapporteren en daarbij de modellen te volgen die gelden voor de besturen van de eredienst (vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten en het ministerieel besluit van 27 november 2006 tot vaststelling van de modellen van de boekhouding van de besturen van de eredienst en ter uitvoering van artikel 46 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de eredienst en van de centrale besturen van de eredienst).</p>	
--	---	--

	<p>Tijdens de wachtperiode zijn de aangeduide verantwoordelijken van de lokale geloofsgemeenschap ook transparant over de ontvangen giften. Deze verantwoordelijken houden een giftenregister bij overeenkomstig artikel 19, §2. De opmaak van een giftenregister houdt een registratieplicht in van alle giften (ongeacht de aard ervan) met een waarde van 500 euro en meer.</p> <p>Om ook een inschatting te kunnen maken van de financiële gevolgen van een erkenning voor de financierende overheid, wordt in de derde paragraaf de verplichting opgelegd om een ontwerp van meerjarenplan op te stellen. Dit ontwerp houdt geen voorafname in voor het meerjarenplan dat na de erkenning moet worden opgemaakt, maar is indicatief voor de grootteorde van de eventuele tekorten.</p> <p>De vierde paragraaf verduidelijkt dat een lokale geloofsgemeenschap die op provinciaal niveau zal worden gefinancierd, de financiële informatie ook aan het provinciebestuur moet bezorgen.</p>	
<p>Art. 12. Tijdens de wachtperiode maken de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°,</p>	<p>Dit artikel werkt het erkenningscriterium, vermeld in artikel 7, 8°, verder uit. De</p>	

<p>een inventaris op van de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap gebruikt. Die inventaris bevat al de volgende documenten:</p> <p>1° het kadastraal uittreksel van de gebouwen en de andere infrastructuur;</p> <p>2° een nota met vermelding van de volgende elementen:</p> <p>a) de titels die het toekomstige bestuur van de eredienst zal hebben op de gebouwen of de andere infrastructuur en de reden van gebruik;</p> <p>b) de titels die andere personen zullen hebben op de gebouwen of de andere infrastructuur, de identificatie van die personen en de reden van gebruik.</p> <p>3° een afschrift van de verzekeringspolissen voor brand en burgerlijke aansprakelijkheid voor de gebouwen of de andere infrastructuur;</p> <p>4° een attest van de brandweer, dat niet ouder is dan twaalf maanden, waaruit blijkt dat de gebouwen of de andere infrastructuur overeenstemmen met de geldende veiligheidsnormen.</p>	<p>aangeduide verantwoordelijken maken een nota op met de vermelding van welke titels het toekomstige bestuur van de eredienst zal hebben op de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur, alsook welke titels andere personen hierop zullen hebben, de identificatie van deze personen en de reden van gebruik. Onder "titels" wordt verstaan zakelijke rechten (eigendom, vruchtgebruik, erfpacht, recht van opstal, mede-eigendom, recht van bewoning, erfdienstbaarheid), maar ook persoonlijke rechten zoals een huurovereenkomst of een overeenkomst om de gebouwen op regelmatige basis te gebruiken.</p> <p>Ook andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap geregeld gebruikt, moet geïnventariseerd worden. Hieronder wordt verstaan: gebouwen of lokalen in gebouwen waarin een lokale geloofsgemeenschap op enigszins regelmatige basis eredienst-gerelateerde activiteiten organiseert (bijvoorbeeld een kapel, een parochiehuis, een ontmoetingsplek, een ritueel badhuis (deze opsomming is niet exhaustief)). Privéwoning of gronden vallen hier niet onder.</p>	
---	--	--

<p>Als er verschillende gebouwen bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst, bepalen de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, welk gebouw het hoofdgebouw is.</p> <p>De personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7°, bezorgen jaarlijks een afschrift van de inventaris, vermeld in het eerste lid, aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s).</p>		
<p>Art. 13. Tijdens de wachtperiode voldoen de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, aan de volgende verplichtingen:</p> <p>1° de voorzitter meldt onmiddellijk alle wijzigingen die van belang zijn voor de beoordeling van de erkenningscriteria, vermeld in artikel 7, aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s);</p> <p>2° de personen, vermeld in artikel 8, tweede lid, 7° en 8°, vergaderen zo dikwijls als nodig is om te voldoen aan de vereisten van de erkenningscriteria, vermeld in</p>	<p>Een bestuur van de eredienst moet aan de administratieve verplichtingen opgenomen in het eredienstendecreet voldoen. Om de lokale geloofsgemeenschap voor te bereiden op deze verplichtingen, moeten de aangeduide verantwoordelijken tijdens de wachtperiode reeds aan een aantal verplichtingen voldoen.</p>	

<p>artikel 7, en ten minste een keer per kwartaal;</p> <p>3° de secretaris stelt een verslag op van de vergaderingen, vermeld in punt 2°, en bezorgt dat binnen tien dagen aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval aan de financierende provincie(s);</p> <p>4° de secretaris draagt zorg voor het archief.</p>		
<p>Art. 14. Uiterlijk 22 maanden na de start van de wachtperiode wordt door de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en het representatief orgaan een tussentijds advies bezorgd aan de Vlaamse Regering over de mate waarin de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid.</p> <p>Uiterlijk twee maanden voor het einde van de wachtperiode wordt door de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en het representatief orgaan een advies bezorgd aan de Vlaamse Regering over de vraag of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7, en 8, tweede lid.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>Als in voorkomend geval de provincie de financierende overheid wordt, zijn het eerste en tweede lid ook van toepassing op de provincie(s) in kwestie.</p> <p>Als een gemeente van de gebiedsomschrijving, het representatief orgaan of in voorkomend geval een betrokken provincie het advies, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, niet op tijd bezorgen, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p>		
<p>Art. 15. Uiterlijk 24 maanden na de start van de wachtperiode bezorgt de bevoegde instantie een tussentijds advies aan de Vlaamse Regering over de mate waarin de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid.</p> <p>Uiterlijk tien dagen voor het einde van de wachtperiode bezorgt de bevoegde instantie een advies aan de Vlaamse Regering over de vraag of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid.</p>	<p>De bevoegde instantie is decretaal verplicht om tijdens en op het einde van de wachtperiode binnen de voorgeschreven termijnen een advies te bezorgen aan de Vlaamse Regering over de naleving door de lokale geloofsgemeenschap van de erkenningsverplichtingen. Het betreft een gebonden bevoegdheid waaraan deze dienst is onderworpen. Deze adviesverplichting is een kernopdracht van de bevoegde instantie.</p>	

<p>Als de bevoegde instantie het advies niet op tijd bezorgt, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p>		
<p>Afdeling 4. Erkenning</p>		
<p>Art. 16. §1. Uiterlijk twee maanden na het einde van de wachtperiode, vermeld in paragraaf 4 en artikel 10, neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap en brengt ze de lokale geloofsgemeenschap, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s) op de hoogte van die beslissing.</p> <p>§2. Als de Vlaamse Regering beslist dat de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid, bevat het erkenningsbesluit al de volgende elementen:</p> <p>1° de naam van het bestuur van de eredienst;</p> <p>2° de gebiedsomschrijving;</p> <p>3° in voorkomend geval de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden die betrokken zijn bij</p>	<p>Uiterlijk twee maanden na het einde van de gewone en de verlengde wachtperiode moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap overeenkomstig artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.</p> <p>Artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog</p>	

<p>grensoverschrijdende besturen van de eredienst.</p> <p>Het erkenningsbesluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het eerste lid, wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p> <p>§3. Als de Vlaamse Regering beslist dat de lokale geloofsgemeenschap niet voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid, wordt de erkenning geweigerd.</p> <p>§4. De Vlaamse Regering kan binnen de termijn, vermeld in paragraaf 1, de wachtperiode verlengen met maximaal twaalf maanden en brengt in voorkomend geval de lokale geloofsgemeenschap, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s) op de hoogte van die verlenging.</p> <p>Bij een verlenging als vermeld in het eerste lid vraagt de Vlaamse Regering opnieuw een advies aan de actoren als vermeld in artikel 14 en 15. De Vlaamse Regering bepaalt de termijn waarin dat advies moet worden bezorgd.</p>	<p>een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.</p>	
---	--	--

<p>Art. 17. Het representatief orgaan stelt binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing, vermeld in artikel 16, §2, het voltallige bestuursorgaan aan conform het decreet van 7 mei 2004 tot aan de eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan. Het lot wijst de leden aan die bij de eerste gedeeltelijke vernieuwing uittreden.</p> <p>De eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan valt samen met de reguliere cyclus die geldt voor de andere besturen van dezelfde eredienst conform het decreet van 7 mei 2004.</p>	<p>De eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan zal voortaan niet meer plaatsvinden na drie jaar van de erkenningsdatum. De bestuursorganen van de nieuwe besturen van de eredienst, zullen voortaan allemaal in hetzelfde jaar gedeeltelijk vernieuwd worden. Dit betekent concreet dat de gedeeltelijke vernieuwingen voor alle bestuursorganen zullen plaatsvinden om de drie jaar vanaf 2023. Om te vermijden dat een bestuur van de eredienst een bestuursorgaan moet verkiezen, die maar zeer korte tijd aangesteld blijft, zal het representatief orgaan tijdelijk een voltallig bestuur aanstellen. Het eredienstendecreet bepaalt per eredienst wat een voltallig bestuursorgaan inhoudt. De manier waarop de eerste aanstelling gebeurt, behoort tot de autonomie van het representatief orgaan. Overeenkomstig het eredienstendecreet wijst het lot de leden aan die bij de eerste gedeeltelijke vernieuwing uittreden.</p>	
<p>Hoofdstuk 3. Verplichtingen van de besturen van de eredienst</p>		
<p>Art. 18. Met behoud van de verplichtingen, vermeld in het decreet van 7 mei 2004,</p>	<p>Dit artikel somt duidelijk de verplichtingen verbonden aan de erkenningsverplichtingen</p>	<p>Art. 18, 4°, a): wat betreft het aantal kleine parochies die op heden bestaan: een</p>

<p>voldoet het bestuur van de eredienst aan al de volgende verplichtingen:</p> <p>1° het is transparant over de juridische structuur en de financiën van de lokale geloofsgemeenschap en alle juridische structuren die aan haar rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden zijn en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen;</p> <p>2° het is financieel leefbaar en is transparant daarover;</p> <p>3° de leden van het bestuursorgaan ondertekenen bij iedere gedeeltelijke vernieuwing een schriftelijke verklaring op erewoord waarin ze zich ertoe verbinden de verplichtingen, vermeld in punt 10° en artikel 19, §1, van dit decreet, en de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 na te leven;</p> <p>4° het toont zijn maatschappelijke relevantie aan door aan volgende verplichtingen te voldoen:</p> <p>a) het telt minstens tweehonderd leden binnen de gebiedsomschrijving. Op elke vraag van de Vlaamse Regering gaat het representatief orgaan na</p>	<p>op waaraan alle besturen van de eredienst, ongeacht de datum van erkenning, moeten voldoen om hun erkenning en bijgevolg financiële steun te behouden. Deze verplichtingen gelden naast de verplichtingen van het eredienstendecreet.</p> <p>De schriftelijke verklaringen op eer zijn onderdeel van de notulen en worden overeenkomstig het eredienstendecreet aan de toezichthoudende overheden bezorgd.</p> <p>Het bestuur van de eredienst moet blijvend transparant zijn over alle aan haar rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden juridische structuren en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen.</p>	<p>overweging zal allicht zijn dat al die kleine parochies de overhead (inclusief de planlast) verhogen. Aangezien het hier over een vraag naar publiekrechtelijke instanties gaat, mag de overheid hier normen opleggen. Zie hoger ook voor een alternatief voorstel voor de meting van de grootte van geloofsgemeenschappen.</p> <p>Art. 18, 4°, d) en e): Het principe van respect voor goed nabuurschap is een algemeen geldend principe. Aangezien hiervoor van alle burgers hetzelfde verwacht wordt en dit dus in lijn ligt met het grondwettelijk beschermde non-discriminatiebeginsel kan dit volgens ons niet beschouwd worden als een inmenging in de godsdienstvrijheid.</p> <p>Hierbij is het trouwens van belang voor de te erkennen lokale geloofsgemeenschappen dat "duurzame contacten" en "goed nabuurschap" niet verder gedefinieerd worden. Een andere formulering kan immers alleen maar enger en meer rigide zijn waardoor deze bepaling wel dichter kan aanleunen bij een inmenging in de godsdienstvrijheid.</p> <p>Het is wenselijk om te verduidelijken dat men hier met "de lokale gemeenschap" niet louter</p>
--	---	---

<p>of aan die verplichting blijvend is voldaan;</p> <p>b) het draagt zorg voor de materiële voorwaarden die de uitoefening van de eredienst en het behoud van de waardigheid ervan mogelijk maken;</p> <p>c) het onderhoudt en bewaart het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst;</p> <p>d) het onderhoudt duurzame contacten met de lokale besturen van de gebiedsomschrijving en de lokale gemeenschap;</p> <p>e) het respecteert het principe van goed nabuurschap binnen de lokale gemeenschap;</p> <p>5° de leden van het bestuursorgaan ondertekenen een schriftelijke verklaring op erewoord waarin ze erkennen dat niemand zich op grond van religieuze of levensbeschouwelijke motieven kan onttrekken aan de geldende rechtsregels, in het bijzonder het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de Grondwet, of de rechten en plichten van</p>		<p>de lokale overheden bedoelt, maar wel de omwonenden, plaatselijke handelaars etc.</p>
--	--	--

anderen kan beperken en zich ertoe verbinden om, behalve bij incidentele overmacht, al de volgende verplichtingen na te leven:

- a) de verplichting om in geen geval, op welke wijze dan ook, medewerking te verlenen aan activiteiten die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan;
- b) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de organisatie en werking van het bestuur van de eredienst;
- c) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die in door het bestuur van de eredienst gebruikte lokalen en plaatsen aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden

<p>daarvan, te weren uit de gebruikte lokale en plaatsen;</p> <p>d) de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om geldende wetgeving na te leven en niet hun medewerking te verlenen aan handelingen strijdig met de geldende wetgeving;</p> <p>6° het kan een bewijs voorleggen dat het bestuur van de eredienst houder is van zakelijke rechten op het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst of kan een afschrift voorleggen van een overeenkomst die met de eigenaar van het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst is gesloten over het gebruik van het gebouw door het bestuur van de eredienst. Ze kan voor elk gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur die het bestuur van de eredienst gebruikt, een attest van de brandweer, niet ouder dan twaalf maanden, voorleggen waaruit blijkt dat het gebouw of de infrastructuur overeenstemt met de geldende veiligheidsnormen. Het bestuursorgaan houdt een inventaris bij van de</p>		
---	--	--

gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur die het bestuur van de eredienst gebruikt. Die inventaris bevat:

- a) het kadastraal uittreksel van de gebouwen en de andere infrastructuur;
- b) een nota met vermelding van al de volgende elementen:
  - 1) de titels die het bestuur van de eredienst heeft op de gebouwen of de andere infrastructuur en de reden van gebruik;
  - 2) de titels die andere personen hebben op de gebouwen of de andere infrastructuur, de identificatie van die personen en de reden van gebruik;
- c) een afschrift van de verzekeringspolissen voor brand en burgerlijke aansprakelijkheid voor de gebouwen of de andere infrastructuur;
- d) een attest van de brandweer dat niet ouder is dan twaalf maanden,

<p>waaruit blijkt dat de gebouwen of de andere infrastructuur overeenstemmen met de geldende veiligheidsnormen;</p> <p>7° het deelt jaarlijks de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de emailadressen en de telefoonnummers van de bedienaars van de eredienst, de vervangers en de leden van het bestuursorgaan mee aan de Vlaamse Regering en het representatief orgaan. Als er tussentijdse wijzigingen zijn, meldt ze dat onmiddellijk aan de Vlaamse Regering en het representatief orgaan;</p> <p>8° zijn bedienaars van de eredienst en de vervangers zijn goedgekeurd door het representatief orgaan. Die goedkeuring wordt onmiddellijk door het representatief orgaan bevestigd aan de Vlaamse Regering;</p> <p>9° zijn bedienaars van de eredienst en de vervangers voldoen aan de inburgeringsplicht die in voorkomend geval op hen van toepassing is conform het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid;</p>		
---	--	--

<p>10° zijn bedienaars van de eredienst, de vervangers en andere personen zijn noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks bezoldigd of op een andere wijze aangesteld door een buitenlandse overheid.</p>		
<p>Art. 19. §1 Een bestuur van de eredienst ontvangt noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning als die financiering of ondersteuning afbreuk doet aan zijn onafhankelijkheid. Een bestuur van de eredienst ontvangt geen financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging.</p> <p>§2. Het bestuursorgaan houdt op de zetel van het bestuur van de eredienst een register bij van alle giften, in natura of in contanten, waarvan het bestuur van de eredienst, rechtstreeks of onrechtstreeks de begunstigde is en die een waarde hebben van 500 euro en meer. Als een schenker meerdere giften doet binnen eenzelfde boekjaar die in totaal de waarde van 500 euro</p>	<p>Het Vlaamse model van erkenning van geloofsgemeenschappen, waarbij een bestuur van de eredienst wordt opgericht dat van overheidswege financieel ondersteund wordt, is moeilijk verzoenbaar met buitenlandse financiering of ondersteuning van diezelfde geloofsgemeenschap die resulteert in een de facto controle door die buitenlandse instantie waardoor afbreuk kan gedaan worden aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap. Het risico dat wie betaalt, ook het beleid van de geloofsgemeenschap bepaalt en instrumentaliseert, wordt ook in andere Europese lidstaten onderkend, ook al is er daar veelal geen sprake van overheidsfinanciering.</p> <p>Ter illustratie kan verwezen worden naar het rapport van de parlementaire ondervragingscommissie in de Nederlandse</p>	

<p>overschrijden, worden die afzonderlijke giften geregistreerd.</p> <p>Het bestuursorgaan is de verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). Het registreert alle giften, vermeld in het eerste lid, binnen acht dagen na de ontvangst ervan.</p> <p>Het register vermeldt de datum van de gift, de waarde van de gift, de aard van de gift, de wijze waarop de transactie is uitgevoerd en de volgende identificatiegegevens van de schenker:</p> <p>1° voor natuurlijke personen:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de voor- en achternaam; b) het adres van hoofdverblijfplaats; c) de geboortedatum en de plaats; 	<p>Tweede Kamer¹¹ naar ongewenste buitenlandse beïnvloeding. Het Nederlandse rapport wijst op de negatieve gevolgen voor de betrokken geloofsgemeenschap: sociale druk, intimidatie, gevolgen voor het onderwijs en de jeugd, toenemende segregatie en polarisatie, ontstaan van parallelle samenleving, enz.¹² In de Vlaamse context kunnen die gevolgen nog versterkt worden door de overheidsfinanciering van erkende geloofsgemeenschappen, die de betrokken geloofsgemeenschappen nog meer financiële armslag geven.</p> <p>Ook in Oostenrijk, waar geloofsgemeenschappen erkend kunnen worden, erkent men deze problematiek. Daar mogen sinds de inwerkingtreding van de Islamgesetz van 2015 de financiële middelen voor de bekostiging van dagelijkse werking van islamitische geloofsgemeenschappen enkel uit het binnenland komen.¹³</p> <p>Daarom beperkt dit voorontwerp van decreet de mogelijkheden van buitenlandse financiering en ondersteuning van de</p>	
--	--	--

¹¹ Het verslag van die commissie kan worden nagelezen op: https://www.tweedekamer.nl/sites/default/files/atoms/files/verslag_pocob.pdf

¹² Ibidem, p.76-88.

¹³ Art. 6 Bundesgesetz über die äußeren Rechtsverhältnisse islamischer Religionsgesellschaften – Islamgesetz 2015, BGBl. I Nr. 39 /2015;

<p>d) de nationaliteit.</p> <p>2° voor rechtspersonen of structuren zonder rechtspersoonlijkheid:</p> <p>a) de naam;</p> <p>b) in voorkomend geval het ondernemingsnummer;</p> <p>c) de rechtsvorm;</p> <p>d) het adres van de zetel.</p> <p>Het bestuur van de eredienst verleent op verzoek onmiddellijk inzage of een afschrift van het register aan:</p> <p>1° het representatief orgaan;</p> <p>2° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving;</p> <p>3° in voorkomend geval de financierende provincie(s);</p> <p>4° de provinciegouverneur;</p> <p>5° de overheden, de administraties en de diensten die de Vlaamse Regering daarvoor machtigt, als dat noodzakelijk is in het kader van hun wettelijke opdracht.</p> <p>Het register wordt altijd vertrouwelijk behandeld.</p>	<p>besturen van eredienst. Onder financiering en ondersteuning worden niet enkel financiële stromen verstaan, maar ook prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel), terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald en rechtshandelingen die betrekking hebben op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. terbeschikkingstelling van roerende of onroerende goederen). Deze vormen van financiering en ondersteuning worden niet getolereerd in erkende lokale geloofsgemeenschappen als deze vormen van financiering onder het toepassingsgebied van artikel 19, §1, vallen.</p> <p>Doordat de buitenlandse financiering en ondersteuning enkel wordt verboden in de specifieke situaties geformuleerd in artikel 19, §1, is de ontworpen regelgeving wel verzoenbaar met artikel 9 van het EVRM, dat de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst beschermt. De tweede paragraaf van dat artikel bepaalt dat de vrijheid om een godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen aan geen andere</p>	
---	---	--

<p>§3. Bij de jaarrekening van het bestuur van de eredienst worden als bijlagen toegevoegd:</p> <p>1° het giftenregister vermeld in paragraaf 2;</p> <p>2° de jaarrekening van de juridische structuren, vermeld in artikel 18, eerste lid, 1°, die verbonden zijn met het bestuur van de eredienst.</p>	<p>bepalingen kan worden onderworpen dan die, die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.</p> <p>De beperking op buitenlandse financiering en ondersteuning voor de besturen van de eredienst zoals geformuleerd in artikel 19, §1, van dit voorontwerp voldoet aan de voorwaarden van artikel 9 van het EVRM. Het wordt immers opgenomen in een decretale bepaling, zodat voldaan aan de eerste voorwaarde van het EVRM, met name dat de beperking bij wet moet zijn voorzien.</p> <p>De ontworpen bepaling is eveneens noodzakelijk in onze democratische samenleving om de openbare veiligheid en de bescherming van de openbare orde te waarborgen, alsook om de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen te garanderen. Het spreekt voor zich dat financiering of ondersteuning die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging een ernstig risico</p>	
--	--	--

inhoudt voor de openbare veiligheid. De buitenlandse financiering of ondersteuning die de onafhankelijkheid van het bestuur van de eredienst in het gedrang brengt is evenzeer een gevaar voor de openbare orde, doordat zo een maatschappijmodel kan worden gepromoot dat haaks staat op onze samenleving, waarbij de rechten en vrijheden van anderen in het gedrang komen. Het staat bovendien haaks op het concept van de lokale overheidsfinanciering van de besturen van de eredienst.

De regeling vervat in artikel 19, §1, gaat niet verder dan noodzakelijk. Er wordt immers geen absoluut verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning opgelegd, maar een gekwalificeerd verbod dat enkel die buitenlandse financiering en ondersteuning verbiedt die rechtstreeks of onrechtstreeks afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de geloofsgemeenschappen én deze die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. Zulke buitenlandse financiering of ondersteuning is niet verzoenbaar met het Vlaamse stelsel van erkende erediensten en overheidsfinanciering, en ipso facto met de democratische samenleving.

	<p>Het opgelegde verbod is tweeledig. Het eerste luik van het verbod verbiedt buitenlandse financiering en ondersteuning, als die tot gevolg heeft dat het bestuur van de eredienst geheel of ten dele onder controle kan komen te staan van de financierende buitenlandse actoren waardoor afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van het eredienstbestuur.</p> <p>Een dergelijke onwenselijke invloed kan een erkende lokale geloofsgemeenschap vervreemden van de Vlaamse samenleving waardoor een parallelle samenleving ontstaat en is ook niet verzoenbaar met de overheidsfinanciering die een bestuur van de eredienst ontvangt en de erkenningsverplichting vervat in artikel 7, 3°, om zelf financieel leefbaar te zijn. Dat verbod geldt zowel voor rechtstreekse financiering, waarbij middelen aan het bestuur van de eredienst zelf worden ter beschikking gesteld, als voor onrechtstreekse financiering, waarbij middelen via één of meerdere tussenstappen bij het bestuur van de eredienst belanden.</p> <p>Aanwijzingen van buitenlandse financiering of ondersteuning waaruit kan blijken dat er</p>	
--	---	--

	<p>mogelijks buitenlandse invloed wordt uitgeoefend of ingekocht binnen een (erkende) lokale geloofsgemeenschap waardoor een afbreuk wordt gedaan aan haar onafhankelijkheid kunnen zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eenmalige of herhaaldelijke financiële giften van eenzelfde persoon of organisatie die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden is aan een buitenlandse actor; - schenking van goederen die een aanzienlijke kostprijs hebben en noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de eredienst; - kosteloze terbeschikkingstelling van personeel (vb. bedienaar van de eredienst)¹⁴ aan een lokale geloofsgemeenschap; - een nauwe band tussen een lokale geloofsgemeenschap en een ambassade of consulaat van een buitenlandse overheid. Zoals het ontvangen en implementeren van specifieke richtlijnen (ongeacht de aard ervan: religieus, beleidsmatig, informatief, ...) vanuit een ambassade of het verzenden vanuit de lokale 	
--	---	--

¹⁴ Gelet op de specificiteit van door een buitenlandse overheid bezoldigde en aangestelde personen actief binnen een lokale geloofsgemeenschap wordt in voorliggend voorontwerp een aparte regeling uitgewerkt in artikel 7, 11°, en artikel 18, 10°.

	<p>geloofsgemeenschap van rapporten over de eigen werking, leden of bepaalde personen of groepen naar een ambassade of consulaat;</p> <ul style="list-style-type: none"> - ook het actief promoten van activiteiten van een ambassade via de eigen sociale mediakanalen van een lokale geloofsgemeenschap kan een aanwijzing vormen van bepaalde buitenlandse beïnvloeding; - de structurele en prominente aanwezigheid van diplomatiek personeel (bv. ambassadeur of consul) in een lokale geloofsgemeenschap tijdens religieuze of andere plechtigheden of vieringen; - kosteloze of tegen een niet-marktconforme huurprijs terbeschikkingstelling van gebouwen of van andere infrastructuur door een buitenlandse overheid of organisatie aan een lokale geloofsgemeenschap; - juridische structuren zoals educatieve, socio-culturele of recreatieve verenigingen/stichtingen, die actief zijn binnen een lokale geloofsgemeenschap maar rechtsreeks of onrechtstreeks	
--	---	--

	<p>verbonden zijn aan een buitenlandse overheid of organisatie;</p> <ul style="list-style-type: none"> - het actief gebruik maken van officiële logo's van buitenlandse instanties; - samenwerkingsverbanden met ogenschijnlijk neutrale ngo's en liefdadigheidsinstellingen maar die rechtsreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met buitenlandse overheidsinstanties of buitenlandse religieuze organisaties en bewegingen die een extremistische geloofsbeleving propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken; - gebruik van literatuur (al dan niet religieus van aard) waarvan de uitgever of auteur een buitenlandse overheid of een buitenlandse religieuze organisatie of beweging is die een extremistische geloofsbeleving propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken; - het aanbieden (al dan niet kosteloos) en organiseren door een buitenlandse actor van bepaalde opleidingen of stages voor jongeren aan buitenlandse religieuze instellingen	
--	---	--

	<p>die een geloofsbeleving uitdragen die op gespannen voet staat met onze democratische grondwaarden zoals vervat in de Grondwet en het EVRM;</p> <p>- ....</p> <p>Het tweede luik van het verbod heeft betrekking op financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met ongeoorloofde activiteiten zoals terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging.</p> <p>Om op een doeltreffende wijze te kunnen nagaan of een bestuur van de eredienst geen ongeoorloofde financiering of ondersteuning ontvangt, wordt in de tweede paragraaf een transparantie- en registratieverplichting opgelegd. De bestuursorganen houden een register bij van alle giften die een waarde hebben van 500 euro en meer.</p> <p>Het bestuursorgaan is de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de algemene verordening gegevensbescherming. Dit artikel bevat de decretale verplichting voor het bestuursorgaan om een register bij te houden. Bijgevolg is voldaan aan de</p>	
--	---	--

	<p>rechtsgrond van een wettelijke verplichting tot gegevensverwerking voor de verwerkingsverantwoordelijke (art. 6, lid 1, c) van de algemene verordening gegevensbescherming).</p> <p>Onder giften wordt verstaan elke opzettelijke daad om het bestuur van de eredienst een economisch of anderszins voordeel te geven, zonder een tegenprestatie die gelijkwaardig wordt geacht. Zonder limitatief te zijn, kunnen als gift worden beschouwd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - hand- en bankgift; - prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel); - terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald; - enige rechtshandeling die betrekking heeft op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. ter beschikkingstellen van roerende of onroerende goederen). <p>De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie de schenker is. Deze</p>	
--	---	--

identificatie is noodzakelijk om te kunnen oordelen of het om een verboden vorm van financiering of ondersteuning gaat.

Bovendien kunnen deze persoonsgegevens enkel gebruikt worden om de naleving van het verbod in de eerste paragraaf te controleren. Enkel de instanties opgesomd in dit artikel of die hiertoe gemachtigd worden door de Vlaamse Regering kunnen inzage krijgen in dit register. De betrokken instanties zullen dit register altijd vertrouwelijk moeten behandelen.

Het giftenregister wordt als bijlage bij de jaarrekening van het bestuur van de eredienst gevoegd. Ook bij de behandeling van de jaarrekening wordt het register steeds vertrouwelijk behandeld. Overeenkomstig artikel 54 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten worden alle boekhoudstukken methodisch bewaard gedurende een periode van minstens tien jaar, die aanvangt op 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarop het boekhoudstuk betrekking heeft.

	<p>Het giftenregister is een boekhoudstuk, dat eveneens tien jaar wordt bewaard.</p> <p>Bij de jaarrekening van het bestuur van de eredienst moet eveneens als bijlage de jaarrekening gevoegd worden van alle juridische structuren (bv. vzw's of andere instellingen) die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met het bestuur van de eredienst.</p>	
<p>Hoofdstuk 4. Opdracht en bevoegdheden van de bevoegde instantie</p>		
<p>Art. 20. De bevoegde instantie die de Vlaamse Regering aanwijst, controleert:</p> <p>1° of de lokale geloofsgemeenschappen de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid, van dit decreet naleven tijdens de wachtperiode;</p> <p>2° of de besturen van de eredienst blijvend voldoen aan de verplichtingen, vermeld in hoofdstuk 3 van dit decreet en de verplichtingen, vermeld in het decreet van 7 mei 2004.</p>	<p>Het is de taak van de bevoegde instantie die aangewezen wordt door de Vlaamse Regering om de besturen van de eredienst permanent op te volgen en mogelijke tekortkomingen te detecteren en te onderzoeken, alsook tijdens de wachtperiode na te gaan of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningscriteria en administratieve verplichtingen. De bevoegde instantie controleert zowel de naleving van de verplichtingen opgenomen in dit voorontwerp van decreet alsook de naleving van de verplichtingen in het eredienstendecreet. Deze controle reikt niet verder dan</p>	

	<p>noodzakelijk en vrijwaart steeds het grondwettelijk gewaarborgd recht op vrijheid van eredienst.</p> <p>Het gaat hier niet over het algemeen administratief toezicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid geeft om beslissingen van de bestuursorganen van de besturen van de eredienst te schorsen of te vernietigen. Als de toezichthoudende overheid in het kader van het algemeen administratief toezicht een schorsings- of vernietigingsbesluit neemt, zal dit gesignaleerd worden aan de bevoegde instantie. Evenmin gaat het hier over het goedkeuringstoezicht, dat de toezichthoudende overheid heeft in het kader van het financieel beheer.</p>	
<p>Art. 21. Om de opdracht, vermeld in artikel 20, te vervullen:</p> <p>1° sluit de bevoegde instantie informatie-uitwisselingsakkoorden af met de betrokken actoren die toezicht houden op de besturen van de eredienst;</p> <p>2° kunnen de personeelsleden van de bevoegde instantie een beroep doen op de bevoegdheden, vermeld in artikelen 22 tot en met 29.</p>	<p>Binnen het handhavingsspoor zijn contacten met de lokale actoren (gemeenten, provincies, LIVC's, burgemeesters,...) en andere stakeholders (Veiligheid van de staat, verbindingsofficieren geïntegreerde politie, FOD Justitie,...) belangrijk om na te gaan of aan de erkenningscriteria en de verplichtingen in het eredienstendecreet blijvend voldaan is. Om zijn opdracht te kunnen uitoefenen sluit de bevoegde</p>	<p>Art. 21, tweede lid: de vermelding dat de Vlaamse dienst voor informatie en screening van de lokale geloofsgemeenschappen hun bevoegdheden slechts kunnen uitoefenen in zoverre dat dat "redelijkerwijs nodig is" staat misschien wel slechts in één artikel vermeld, maar dit artikel breidt de toepassing ervan zeer duidelijk uit naar alle bevoegdheden die het decreet opsomt. Dit vormt dus geen probleem</p>

<p>De personeelsleden van de bevoegde instantie maken enkel van hun bevoegdheden, vermeld in artikelen 22 tot en met 29, gebruik als dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van hun opdracht en voorzien zijn van een legitimatiebewijs. Het personeelslid toont onmiddellijk zijn legitimatiebewijs wanneer daar om wordt verzocht.</p> <p>De Vlaamse Regering bepaalt:</p> <p>1° de voorwaarden waaronder de personeelsleden van de bevoegde instantie worden aangesteld;</p> <p>2° het model van het legitimatiebewijs vermeld in het tweede lid.</p>	<p>instantie informatie-uitwisselingsakkoorden af met de betrokken actoren.</p> <p>Om een effectieve controle mogelijk te maken, krijgen de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten specifieke bevoegdheden toegekend. Zoals reeds toegelicht in de algemene toelichting, wordt bij de bepaling van de bevoegdheden van de bevoegde instantie rekening gehouden met de godsdienstvrijheid zoals gewaarborgd in artikel 9 van het EVRM, artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 19 van de Grondwet.</p> <p>Aan de personeelsleden van de bevoegde instantie belast met de controleopdrachten worden enkel bevoegdheden toegekend die nodig zijn om de controleopdracht vermeld in artikel 20 op een adequate wijze te kunnen uitvoeren. Bovendien kan enkel gebruik gemaakt worden van deze bevoegdheden als dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van de controleopdrachten. Deze bevoegdheden kunnen niet onbeperkt worden ingezet. De uitoefening van deze bevoegdheden moet steeds in verhouding</p>	<p>en komt de duidelijkheid van het decreet alleen maar ten goede.</p> <p>Uit de tekst van het decreet blijkt trouwens dat de dienst een beperkte opdracht heeft, namelijk toezien op de vervulling van de erkenningsvoorwaarden van het decreet tijdens de wachtperiode en op de verplichtingen van de bestuurders van de eredienst na de erkenning (art. 20). Daarnaast wordt de uitoefening van hun bevoegdheden beperkt tot wat redelijkerwijs nodig is wat een voldoende proportionaliteitstoets inhoudt.</p>
---	--	--

	<p>staan met de welomschreven controleopdrachten opgenomen in artikel 20 (finaliteit) en voor zover dat deze redelijkerwijs nodig zijn voor de uitoefening van de controleopdrachten (proportionaliteit).</p> <p>De Vlaamse Regering bepaalt eveneens de voorwaarden waaronder de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten kunnen worden aangesteld en het model van hun legitimatiebewijs. De Vlaamse Regering kan voorzien in specifieke opleidings- en ervaringsvereisten.</p>	
<p>Art. 22. De personeelsleden van de bevoegde instantie hebben zonder voorafgaande aankondiging toegang tot alle gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst, de ruimtes en de infrastructuur die het bestuur van de eredienst gebruikt of die de lokale geloofsgemeenschap gebruikt tijdens de wachtperiode, met uitzondering van de gebouwen en ruimtes die exclusief bestemd zijn als private woning van de bedienaar van de eredienst.</p>	<p>De personeelsleden van de bevoegde instantie moeten steeds toegang krijgen tot alle gebouwen en infrastructuur om te kunnen controleren of het bestuur van de eredienst of de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode voldoen aan de erkenningsverplichtingen. Hieronder vallen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - alle gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst; - de infrastructuur gebruikt door het bestuur van de eredienst. Tijdens de wachtperiode betreft dit de 	

	<p>infrastructuur die werd opgenomen in de aanvraag tot erkenning;</p> <ul style="list-style-type: none"> - de ruimtes ter beschikking gesteld door de financierende overheid waar de leden van de geloofsgemeenschap ontvangen kunnen worden, waar het bestuursorgaan kan vergaderen en waar het archief van het bestuur van de eredienst kan worden bewaard; - de ruimtes waar de bestuursorganen hun decretale taken uitvoert. <p>De personeelsleden van de bevoegde instantie hebben geen toegang tot de gebouwen en ruimtes exclusief bestemd als private woning van de bedienaar van de eredienst. Als de pastorie of woning ter beschikking gesteld aan de bedienaar, gebruikt wordt om decretale taken van het bestuur van de eredienst uit te voeren, hebben de personeelsleden van de bevoegde instantie wel toegang tot deze ruimte.</p>	
<p>Art. 23. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen de volgende handelingen stellen:</p> <p>1° de identiteit opnemen en de te identificeren personen daarvoor staande houden;</p>	<p>De identiteitscontrole gebeurt in eerste instantie aan de hand van de officiële identiteitsdocumenten. Slechts wanneer deze niet kunnen worden voorgelegd of wanneer er twijfel rijst rond de authenticiteit van die documenten aan de hand van niet-officiële</p>	

<p>2° de voorlegging van officiële identiteitsdocumenten vorderen;</p> <p>3° als de identiteit niet kan worden vastgesteld conform punt 1° of 2°, de identiteit achterhalen met de hulp van niet-officiële documenten die hen vrijwillig worden voorgelegd als de te identificeren personen geen officiële identificatiedocumenten kunnen voorleggen of als aan de authenticiteit ervan of aan de identiteit van die personen wordt getwijfeld. Met toepassing van artikel 27, kan getracht worden om de identiteit van die personen te achterhalen met beeldmateriaal, ongeacht de drager ervan.</p> <p>De documenten, vermeld in het eerste lid, 2°, worden onmiddellijk na de verificatie van de identiteit teruggegeven aan de betrokkene.</p>	<p>documenten of door middel van beeldmateriaal.</p>	
<p>Art. 24. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen inlichtingen vorderen van iedere persoon die betrokken is bij of kennis heeft of kan hebben van de feiten die worden gecontroleerd.</p>	<p>Inlichtingen zijn alle vormen van mededelingen, verklaringen en toelichtingen die een bijdrage kunnen leveren om te controleren of de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 20.</p>	

<p>Art. 25. §1. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen zonder voorafgaande waarschuwing de onmiddellijke voorlegging vorderen van alle informatie, documenten en informatiedragers in geschreven, digitale of analoge vorm.</p> <p>De voorlegging, vermeld in het eerste lid, gebeurt ter plaatse in een verstaanbare, leesbare en kopieerbare vorm.</p> <p>§2. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen inzage nemen in de informatie, de gegevens, de documenten en de informatiedragers, vermeld in paragraaf 1.</p> <p>§3. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen zich kosteloos een kopie laten bezorgen in de vorm die ze vragen of zelf een kopie maken.</p> <p>Als kopiëren ter plaatse niet mogelijk is, mogen de personeelsleden van de bevoegde instantie tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, de informatiedrager en documenten bij zich houden of meenemen tijdens een periode die vereist is om ze te kopiëren of te onderzoeken. Die periode mag niet langer duren dan dertig dagen, tenzij</p>	<p>Informatie is de verzamelterm voor "geformaliseerde" gegevens, d.w.z. alle mogelijke gegevens die op welke wijze dan ook ergens een neerslag hebben gekregen (bijvoorbeeld facturen, bestekken, loonstrookjes, staten van dagelijkse werkzaamheden en uitgaven, uittreksels van bankrekeningen, computergegevens, budgettaire en boekhoudkundige bescheiden). Dit artikel creëert het recht om informatie of gegevens te laten voorleggen, in te zien en er een afschrift van te nemen, ongeacht de vorm waarin of de drager waarop de informatie of gegevens zijn opgeslagen of verwerkt.</p>	
---	---	--

<p>personeelsleden van de bevoegde instantie de betrokkenen voor het verstrijken van die termijn de bijzondere redenen meedeelt die een langere duur verantwoorden.</p>		
<p>Art. 26. Binnen de termijn die de personeelsleden van de bevoegde instantie bepalen, verleent iedereen alle medewerking aan de personeelsleden van de bevoegde instantie die redelijkerwijze kan worden gevraagd.</p>	<p>Om de uitoefening van de bevoegdheden effectiever te laten verlopen wordt die gekoppeld aan een medewerkingsplicht voor iedereen die een bijdrage kan leveren om te controleren of de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 20 (bv. bestuursleden van de eredienst, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, personeelsleden van het bestuur van de eredienst, de aangeduide verantwoordelijken van een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode,...).</p>	
<p>Art. 27. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen vaststellingen doen met audiovisuele middelen. De identificatie van het gebruikte audiovisuele middel, de start en het einde van een opname worden vermeld in een verslag. Tenzij de controle daardoor in het gedrang zou komen, wordt iedereen die betrokken is in een onderzoek op de hoogte gebracht van de</p>	<p>Dit artikel regelt het gebruik van audiovisuele middelen bij de uitoefening van het toezicht. Audiovisuele middelen zijn niet meer weg te denken in de uitoefening van het toezicht, maar het gebruik ervan wordt goed omschreven om misbruiken en schendingen van de privacy te voorkomen.</p>	

<p>inzet van audiovisuele middelen. Die kennisgeving gebeurt voorafgaand aan of op het ogenblik van het gebruik van de audiovisuele middelen.</p> <p>De audiovisuele vaststellingen hebben alleen bewijswaarde op voorwaarde dat ze in afdoende mate steun vinden in andersoortige bewijsmiddelen.</p> <p>De toepassing van dit artikel mag nooit leiden tot de observatie of het direct afluisteren, vermeld in artikel 47sexies en 90ter van het Wetboek van Strafvordering.</p>	<p>Dit artikel machtigt de personeelsleden van de bevoegde instantie niet om bijzondere opsporingsmethodes, in het bijzonder observaties in de zin van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering uit te voeren. De toekenning van de mogelijkheid om bij de uitoefening van het toezicht audiovisuele middelen te gebruiken doet geen afbreuk aan artikel 47ter en volgende van het Wetboek van Strafvordering.</p> <p>Naar analogie met de definitie van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering kan audiovisueel middel worden omschreven als een technisch hulpmiddel bestaande uit een configuratie van componenten die audiovisuele signalen detecteert, deze transporteert, hun registratie activeert en de signalen registreert.</p> <p>De audiovisuele vaststellingen worden wat hun verwerking betreft onderworpen aan dezelfde regels die volgens artikel 5 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming gelden voor persoonsgegevens, d.w.z. dat ze slechts voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en vervolgens niet op een met die</p>	
--	--	--

	doeleinden onverenigbare wijze mogen worden verwerkt. De vaststellingen gebeuren binnen een welomschreven toezichtsoopdracht opgenomen in artikel 20. Een andere verwerking dan binnen deze opdracht is slechts mogelijk voor historisch, statistisch of wetenschappelijk onderzoek of wanneer die verwerking kan worden gebaseerd op een andere rechtsgrondslag.	
<p>Art. 28. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie.</p> <p>De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen zich laten bijstaan door deskundigen of andere personen die ze daarvoor aanwijst.</p>	De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie om hen te beschermen tegen gewelddaden en feitelijkeheden die tegen hen kunnen worden gepleegd of om hen in staat te stellen de moeilijkheden weg te nemen waardoor zij zouden worden belet hun opdracht te vervullen (cf. artikel 44 van de wet op het politieambt). Daarnaast kunnen de personeelsleden van de bevoegde instantie zich laten bijstaan door deskundigen zoals landmeter, financieel deskundige, ICT-deskundige, tolk... of andere personen die de personeelsleden aanduiden (vb. eigenaar van het gebouw, conciërge, personeel,...).	
Art. 29. §1. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen bij de uitoefening	De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen bij de uitoefening van hun	

<p>van hun opdracht een verslag van vaststelling opstellen als tekortkomingen op de verplichtingen, vermeld in artikel 20, worden vastgesteld. Het verslag van vaststelling heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.</p> <p>§2. De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen alle raadgevingen geven die zij nuttig acht om dreigende tekortkomingen aan de verplichtingen te voorkomen.</p> <p>De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen een waarschuwing richten tot het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan, waarbij opgedragen wordt om zich binnen een bepaalde termijn in regel te stellen, de schadelijke gevolgen van de tekortkomingen te herstellen en het bewijs daarvan te verschaffen.</p> <p>De personeelsleden van de bevoegde instantie geven onmiddellijk kennis van de raadgevingen, vermeld in het eerste lid, en de waarschuwingen, vermeld in het tweede lid, aan het representatief orgaan.</p>	<p>opdracht een verslag van vaststelling opstellen. Het verslag van vaststelling heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.</p> <p>Dit artikel verleent de personeelsleden van de bevoegde instantie de bevoegdheid om raadgevingen en waarschuwingen te geven.</p> <p>Raadgevingen hebben tot doel tekortkomingen, die dreigen gepleegd te worden, te voorkomen. Ze vinden plaats op een ogenblik dat de tekortkoming nog niet heeft plaatsgevonden en hebben een zuiver preventieve werking. Raadgevingen bevatten zo concreet mogelijke adviezen over hoe de tekortkoming alsnog kan worden voorkomen, naast een algemene verwittiging voor de gevolgen ervan.</p> <p>Een waarschuwing is een gunst waarbij het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan opgedragen wordt om binnen een bepaalde termijn zich in regel te stellen, de schadelijke gevolgen van de tekortkomingen te herstellen, en het bewijs hiervan te verschaffen.</p>	
--	---	--

	De personeelsleden van de bevoegde instantie geven onmiddellijk aan het representatief orgaan kennis van de waarschuwingen en raadgevingen.	
Hoofdstuk 5. Sanctionering van de besturen van de eredienst		
<p>Art. 30. De Vlaamse Regering kan de sanctioneringsprocedure, vermeld in artikel 31, §1, opstarten als een bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan de verplichtingen, vermeld in hoofdstuk 3, artikel 26 of 29, §2, tweede lid, van dit decreet of het decreet van 7 mei 2004.</p> <p>Het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan beschikken over de mogelijkheid om tijdens de sanctioneringsprocedure, vermeld in artikel 31, hun hoorrecht uit te oefenen en hun standpunt over de ten laste gelegde tekortkomingen aan de Vlaamse Regering te bezorgen.</p>	<p>Als een bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan hun verplichtingen, kan het bestuur van de eredienst door de Vlaamse Regering gesanctioneerd worden. Vooreerst kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als het bestuur van de eredienst tekortkomt aan de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3 en het eredienstendecreet, maar ook als de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan de hun opgelegde decretale verplichtingen (vb. geen verklaring op eerinzake naleving bestuurstaalwetgeving voorleggen, geen uittreksel uit strafregister voorleggen, penningmeester weigert om een ontwerp van meerjarenplan op te maken, ...). Daarnaast kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als de leden van het bestuursorgaan weigeren om overeenkomstig artikel 26, hun medewerking te verlenen aan</p>	

	<p>de personeelsleden van de bevoegde instantie bij de uitoefening van hun bevoegdheden. Ten slotte kan de sanctioneringsprocedure ook opgestart worden als het bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan geen gevolg geven aan de waarschuwingen gegeven door de bevoegde instantie overeenkomstig artikel 29, §2, tweede lid. De opstart van de sanctioneringsprocedure behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering, alsook de keuze van sanctionering</p> <p>Het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan beschikken tevens over de mogelijkheid hun hoorrecht uit te oefenen en hun standpunt over de ten laste gelegde tekortkomingen over te maken.</p>	
<p>Art. 31. §1. In geval van een tekortkoming aan een verplichting, vermeld in hoofdstuk 3, artikel 26 of 29, §2, tweede lid, van dit decreet of het decreet van 7 mei 2004, kan de Vlaamse Regering, al dan niet na een aanmaning, beslissen om een van de volgende sancties op te leggen:</p>	<p>Er wordt een getrapte en gedifferentieerde sanctioneringsmechanisme ingevoerd. De Vlaamse Regering kan, al dan niet na een eerste aanmaning om de tekortkomingen weg te werken of een waarschuwing van de bevoegde instantie beslissen tot sanctionering. Afhankelijk van de ernst van de tekortkoming kan de Vlaamse Regering beslissen tot:</p>	

<p>1° opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning voor een bepaalde termijn;</p> <p>2° opschorting van de erkenning voor een bepaalde termijn;</p> <p>3° opheffing van de erkenning.</p> <p>In voorkomend geval bevat de aanmaning, vermeld in het eerste lid, de termijn waarbinnen het bewijs moet zijn bezorgd aan de Vlaamse Regering dat alle tekortkomingen zijn weggewerkt.</p> <p>De beslissing tot opschorting of beperking, vermeld in het eerste lid, bevat de duur van de sanctie die eveneens de termijn is om de tekortkomingen weg te werken en het bewijs hiervan te bezorgen aan de Vlaamse Regering. Als dat bewijs niet op tijd is bezorgd, kan de Vlaamse Regering de sanctie verlengen of een andere sanctie opleggen conform het eerste lid.</p> <p>De beslissing tot opheffing wordt genomen na advies van:</p> <p>1° het representatief orgaan;</p> <p>2° de bevoegde instantie;</p> <p>3° de gemeenten van de gebiedsomschrijving;</p>	<p>- opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning voor een bepaalde termijn. De opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning kan verschillende vormen aannemen. Zo kan de Vlaamse Regering bij wijze van sanctie de investeringskredieten van de betrokken besturen van de eredienst geheel of gedeeltelijk schrappen, zodat geplande of lopende investeringen geheel of gedeeltelijk worden uitgesteld of stilgelegd. Op een gelijkaardige wijze kunnen ook de kredieten van de exploitatie beperkt worden, door kredieten voor specifieke uitgaven te schrappen of te beperken tot bepaalde percentages. Er wordt in de tekst van het decreet gekozen voor een algemene formulering, zodat de Vlaamse Regering bij het bepalen van de concrete sanctie maximaal rekening kan houden met de lokale situatie en effectieve sancties kan opleggen. Zo worden inadequate sancties (zoals het schrappen van investeringskredieten bij een bestuur van de eredienst die helemaal geen investeringen gepland</p>	
--	---	--

<p>4° in voorkomend geval de financierende provincie(s).</p> <p>Als een adviserende actor, vermeld in het vierde lid, geen advies bezorgt binnen een termijn van drie maanden na de verzending door de Vlaamse Regering van de vraag om advies, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p> <p>§2. Op vraag van het representatief orgaan en in afwijking van paragraaf 1, kan de Vlaamse Regering onmiddellijk de erkenning opheffen.</p> <p>§3. De Vlaamse Regering geeft onmiddellijk kennis van:</p> <p>1° een afschrift van de aanmaning, vermeld in paragraaf 1, aan het representatief orgaan;</p> <p>2° de beslissing vermeld in paragraaf 1, eerste lid en paragraaf 2 aan het bestuur van de eredienst, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving, in voorkomend geval de financierende provincie(s).</p>	<p>heeft) vermeden. Het laat ook toe om de zwaarte van de sanctie beter af te stemmen op de ernst van de tekortkomingen die aanleiding geven tot de sanctie.</p> <ul style="list-style-type: none"> - opschorting van de erkenning voor een bepaalde termijn; - opheffing van de erkenning. <p>Daarnaast wordt er een getrappt sanctiesysteem ingevoerd (behalve voor de sanctie tot opheffing van de erkenning), waarbij het bestuur van de eredienst of in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan de mogelijkheid krijgen om binnen een welbepaalde termijn de tekortkomingen weg te werken. In de beslissing tot sanctionering wordt steeds een termijn bepaald (uitgezonderd bij de sanctie tot opheffing van de erkenning) waarbinnen het bewijs geleverd moet zijn aan de Vlaamse Regering dat alle vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt. Als het bestuur van de eredienst geen of onvoldoende bewijs leveren dat de vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt, kan de Vlaamse Regering opnieuw een sanctioneringsbeslissing nemen. Zo kan de Vlaamse Regering in eerste</p>	
--	--	--

<p>De beslissing tot opheffing van de erkenning wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p>	<p>instantie de financiële gevolgen beperken, vervolgens de erkenning opschorten en ten slotte de erkenning opheffen als het bestuur van de eredienst de tekortkomingen niet wegwerkt. De Vlaamse Regering kan evenwel onmiddellijk beslissen tot de opstart van de procedure tot opheffing van de erkenning wanneer ze acht dat de vastgestelde tekortkomingen dermate ernstig zijn dat de opheffing van de erkenning de meest gepaste sanctie is.</p> <p>Ten slotte kan de opheffingsprocedure ook worden opgestart op initiatief van het representatief orgaan. Het representatief orgaan kan als aanvrager van de erkenning steeds op eigen initiatief de opheffing van de erkenning aan de Vlaamse Regering vragen. Dit kan om verschillende redenen: het bestuur van de eredienst leeft de interne regels van de eredienst niet na, het bestuur van de eredienst vraagt zelf de opheffing aan via haar representatief orgaan, het bestuur van de eredienst telt niet meer voldoende leden binnen haar geloofsgemeenschap,....</p>	
<p>Art. 32. Als de erkenning wordt opgeheven, vordert de financierende overheid de</p>	<p>Zolang een bestuur van de eredienst de erkenning behoudt, heeft ze onder bepaalde voorwaarden recht op financiële steun van</p>	

<p>toelagen terug die in voorkomend geval al zijn uitbetaald voor toekomstige uitgaven.</p>	<p>het gemeente- of provinciebestuur. Bij een opheffing van de erkenning verliest ze dat recht. Dat geldt voor de toekomst, niet voor het verleden. Eventueel al te veel uitbetaalde toelagen zijn dan onverschuldigd en worden teruggevorderd.</p> <p>Hoofdstuk 6. Wijziging van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen</p>	
<p>Hoofdstuk 6. Wijziging van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen</p>		
<p>Afdeling 1. Wijziging van de gebiedsomschrijving van het bestuur van de eredienst</p>		
<p>Art. 33. §1. De Vlaamse Regering erkent de wijziging van de gebiedsomschrijving van een bestuur van de eredienst, op voorstel van het representatief orgaan.</p> <p>§2. Het representatief orgaan bezorgt een gemotiveerde aanvraag tot wijziging van de gebiedsomschrijving aan de Vlaamse Regering.</p> <p>Op straffe van onontvankelijkheid bevat het dossier voor de aanvraag tot</p>	<p>De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om lokale geloofsgemeenschappen te erkennen en dus ook om de wijzigingen aan de gebiedsomschrijving te erkennen. Ingevolge de scheiding tussen kerk en staat moet het representatief orgaan het initiatief nemen voor een dergelijke wijziging.</p> <p>Dit artikel geeft een opsomming van welke stukken de gemotiveerde aanvraag moet bevatten. De gemotiveerde aanvraag moet ook de eventueel gewijzigde verdeelsleutel</p>	

<p>wijziging van de gebiedsomschrijving al de volgende gegevens en documenten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° de gemotiveerde beslissing van het representatief orgaan waarbij de gebiedsomschrijving van het bestuur van de eredienst wordt gewijzigd; 2° een duidelijke beschrijving van de oorspronkelijke gebiedsomschrijving en de voorgestelde wijziging van de gebiedsomschrijving; 3° het advies van het bestuursorgaan of in voorkomend geval de bestuursorganen; 4° de vermelding van de financierende overheid of in geval van grensoverschrijdende besturen van de eredienst de financierende overheden en desgevallend de verdeelsleutel. Als die verdeelsleutel wijzigt na de gebiedswijziging, wordt ook de gewijzigde verdeelsleutel opgegeven; 5° de bevestiging door het representatief orgaan dat het bestuur van de eredienst ook na de gebiedswijziging minstens tweehonderd leden telt binnen de gebiedsomschrijving; 6° als de gebiedswijziging gepaard gaat met een naamswijziging: de nieuwe naam van het bestuur van de eredienst 	<p>vermelden. Het representatief orgaan moet in overleg met het centraal bestuur, het bestuur van de eredienst en eventueel de financierende overheid tot een gedragen verdeelsleutel komen.</p>	
--	--	--

<p>waarvan de gebiedsomschrijving wijzigt.</p>		
<p>Art. 34. De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de ontvangst van een ontvankelijke aanvraag tot wijziging van de gebiedsomschrijving op de hoogte van die aanvraag:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° het representatief orgaan; 2° het betrokken bestuur van de eredienst of besturen van de eredienst; 3° de federale minister van Justitie; 4° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving; 5° in voorkomend geval de financierende provincie(s). <p>Uiterlijk vier maanden na de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, bezorgen de gemeente(n) van de oorspronkelijke en van de gewijzigde gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s) een advies over de gebiedswijziging aan de Vlaamse Regering. Als een van de instanties, vermeld in dit lid, het advies niet op tijd bezorgt, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>Art. 35. Uiterlijk zes maanden nadat de termijn, vermeld in artikel 34, tweede lid, is verstreken, neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de gebiedswijziging en brengt ze de betrokken besturen van de eredienst, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de oorspronkelijke en de gewijzigde gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s) op de hoogte van die beslissing.</p> <p>Als geen beslissing is genomen door de Vlaamse Regering binnen de voorgeschreven termijn, vermeld in het eerste lid, wordt de wijziging van de gebiedsomschrijving geacht te zijn erkend door de Vlaamse Regering.</p> <p>Als de Vlaamse Regering de gebiedswijziging erkent, bevat het erkenningsbesluit al de volgende elementen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° de naam van het bestuur van de eredienst; 2° de gebiedswijziging; 3° in voorkomend geval de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden die betrokken zijn bij het 	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
--	---	--

<p>grensoverschrijdend bestuur van de eredienst.</p> <p>Het erkenningsbesluit, vermeld in het derde lid, wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p>		
<p>Afdeling 2. Wijziging van de naam van het bestuur van de eredienst</p>		
<p>Art. 36. §1. De Vlaamse Regering erkent de naamswijziging van een bestuur van de eredienst, op voorstel van het representatief orgaan.</p> <p>§2. Het representatief orgaan bezorgt een aanvraag tot naamswijziging aan de Vlaamse Regering.</p> <p>Op straffe van onontvankelijkheid bevat het dossier voor de aanvraag tot naamswijziging al de volgende gegevens en documenten:</p> <p>1° de beslissing van het bestuursorgaan over de aanvraag tot naamswijziging;</p> <p>2° de vermelding van de oorspronkelijke en de voorgestelde naam.</p>	<p>De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de besturen van de eredienst te erkennen, waaronder de naam. Bijgevolg kan de Vlaamse Regering ook naamswijzigingen van besturen van de eredienst erkennen. Een naamswijziging kan enkel worden aangevraagd door het representatief orgaan. De Vlaamse overheid kan nooit zelf initiatiefnemer zijn.</p>	

<p>§3. De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de ontvangst van een ontvankelijke aanvraag tot naamswijziging op de hoogte van die aanvraag:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° het representatief orgaan; 2° het betrokken bestuur van de eredienst of besturen van de eredienst; 3° de federale minister van Justitie; 4° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving; 5° in voorkomend geval de financierende provincie(s). 		
<p>Art. 37. Uiterlijk zes maanden na de kennisgeving, vermeld in artikel 36, §3, neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de naamswijziging en brengt ze het betrokken bestuur van de eredienst, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s) daarvan op de hoogte.</p> <p>Als geen beslissing is genomen door de Vlaamse Regering binnen de voorgeschreven termijn, vermeld in het</p>	<p>De naamgeving van een bestuur van de erediensten behoort tot de autonomie van het bestuur van de eredienst en het representatief orgaan. De Vlaamse Regering kan de naamswijziging enkel weigeren als de naamswijziging in strijd is met bestaande regelgeving of met de openbare orde. De Vlaamse Regering kan geen inhoudelijke beoordeling verrichten.</p>	

<p>eerste lid, wordt de naamswijziging geacht te zijn erkend door de Vlaamse Regering.</p> <p>De Vlaamse Regering kan de naamswijziging alleen weigeren als de naamswijziging in strijd is met bestaande regelgeving of met de openbare orde.</p> <p>Het besluit tot naamswijziging wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p>		
<p>Afdeling 3. Samenvoeging van besturen van de eredienst</p>		
<p>Onderafdeling 1. Procedure</p>		
<p>Art. 38. Het representatief orgaan neemt het initiatief tot samenvoeging van twee of meer besturen van de eredienst. Het representatief orgaan brengt de betrokken besturen van de eredienst en, in voorkomend geval het centraal bestuur, onmiddellijk op de hoogte van zijn interne beslissing tot samenvoeging.</p> <p>Vanaf de kennisgeving van de beslissing van het representatief orgaan, vermeld in het eerste lid, tot aan de beslissing</p>	<p>Artikel 38 e.v. bepalen de procedure en de gevolgen van een samenvoeging van twee of meer besturen van de eredienst. Ook bij een samenvoeging moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het is uitermate belangrijk dat het representatief orgaan de betrokken besturen van de eredienst onmiddellijk in kennis stelt van zijn interne beslissing tot samenvoeging en welk bestuur van de eredienst als te behouden wordt aangeduid. Vanaf de interne beslissing van</p>	

<p>van de Vlaamse Regering over de samenvoeging, vermeld in artikel 42, treedt een periode van lopende zaken in. Tijdens die periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken. Handelingen die niet tot de lopende zaken behoren worden gesteld na een verplicht overleg tussen de betrokken besturen.</p> <p>Beslissingen over handelingen die niet voldoen aan de vereisten, vermeld in het tweede lid, of de gevolgen ervan, zijn niet tegenstelbaar aan het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst.</p>	<p>het representatief orgaan tot samenvoeging komen de samen te voegen besturen van de eredienst in een stelsel van lopende zaken.</p> <p>Tijdens deze periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken en handelingen die niet tot de lopende zaken behoren mogen pas gesteld worden na een verplicht overleg tussen de betrokken besturen van de eredienst. Traditioneel wordt aangenomen dat de volgende aangelegenheden tot de lopende zaken behoren: (1) de dringende zaken, zelfs al zijn het zaken van algemeen politiek belang, waarvan de regeling niet redelijkerwijs kan worden uitgesteld, (2) de zaken van dagelijks bestuur waarvan het belang gering is, alsook (3) de zaken die meer zijn dan zaken van dagelijks bestuur maar ook geen algemeen politiek belang hebben, voor zover zij de normale voortzetting of beëindiging zijn van een regelmatig ingezette procedure, zij voor de kritieke periode beleidsmatig zijn beslecht en zij zonder overhaasting worden afgewerkt.</p> <p>Tijdens deze periode van lopende zaken moet door de betrokken besturen van de eredienst een zekere terughoudendheid in acht</p>	
---	--	--

	<p>genomen worden in de te nemen beslissingen, vooral wanneer deze beslissingen een belangrijke (financiële) impact hebben ook in de jaren na de samenvoeging van de besturen van de eredienst.</p> <p>Om te vermijden dat het te behouden bestuur van de eredienst zodoende wordt bezwaard door de beslissing van één van de besturen van de eredienst, zonder dat de andere besturen van de eredienst de kans krijgen zich over die beslissing uit te spreken, wordt een verplicht overleg tussen de besturen van de eredienst opgelegd. Het is immers de bedoeling om te vermijden dat een bestuur van de eredienst dat weet dat het weldra zal verdwijnen nog ingrijpende beslissingen kan nemen.</p>	
<p>Art. 39. §1. De Vlaamse Regering erkent de samenvoeging van twee of meer besturen van de eredienst, op voorstel van het representatief orgaan.</p> <p>§2. Het representatief orgaan bezorgt een gemotiveerde aanvraag tot samenvoeging aan de Vlaamse Regering.</p>	<p>De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de samenvoegingen van besturen van de eredienst te erkennen. Dit artikel geeft een opsomming van de inlichtingen en stukken die het representatief orgaan moet bezorgen om de procedure tot erkenning van de samenvoeging op te starten.</p>	

<p>Op straffe van onontvankelijkheid bevat het dossier voor de aanvraag tot samenvoeging al de volgende gegevens en documenten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° de gemotiveerde beslissing van het representatief orgaan met een duidelijke indicatie van de samen te voegen besturen van de eredienst en het te behouden bestuur van de eredienst; 2° een duidelijke beschrijving van de oorspronkelijke gebiedsomschrijving van de samen te voegen besturen van de eredienst en de nieuwe gebiedsomschrijving van het te behouden bestuur van de eredienst; 3° de adviezen van de bestuursorganen van de samen te voegen besturen van de eredienst; 4° de vermelding van de financierende overheid of in geval van grensoverschrijdende besturen van de eredienst de financierende overheden en in voorkomend geval de verdeelsleutel. Als die verdeelsleutel wijzigt na de samenvoeging, wordt ook de gewijzigde verdeelsleutel opgegeven;		
--	--	--

<p>5° een geactualiseerde inventaris van de goederen en de staat van het vermogen van de samen te voegen besturen van de eredienst, op basis van de laatste jaarrekening en eventueel aangevuld met mogelijke latere wijzigingen;</p> <p>6° een geactualiseerde inventaris van de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst die zullen toebehoren aan het te behouden bestuur van de eredienst. Als er verschillende gebouwen bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst, bepaalt het representatief orgaan welk gebouw het hoofdgebouw wordt;</p> <p>7° een geactualiseerde inventaris van de andere infrastructuur die gebruikt zal worden door het te behouden bestuur van de eredienst en de reden van gebruik;</p> <p>8° als de samenvoeging gepaard gaat met een naamswijziging: de nieuwe naam van het te behouden bestuur van de eredienst;</p> <p>9° de bevestiging door het representatief orgaan dat het te behouden bestuur van de eredienst na de samenvoeging minstens tweehonderd leden telt binnen de gebiedsomschrijving;</p>		
---	--	--

<p>10° de bevestiging aan de Vlaamse Regering door het representatief orgaan dat de bedienaars van de eredienst en de vervangers zijn goedgekeurd door het representatief orgaan.</p>		
<p>Art. 40. Als een van de samen te voegen besturen van de eredienst in een sanctioneringsprocedure als vermeld in artikel 31 zit, kan de Vlaamse Regering de samenvoegingsprocedure opschorten totdat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen over de sanctionering.</p>	<p>Deze bepaling strekt er toe om te voorkomen dat een bestuur van de eredienst een sanctionering wil ontlopen door samen te voegen met andere besturen. De Vlaamse Regering kan in dit geval de procedure tot samenvoeging opschorten. Voor bepaalde tekortkomingen kan een samenvoeging met een ander bestuur net een oplossing bieden (bv. wanneer een bestuur van de eredienst niet langer 200 leden telt). De beslissing tot opschorting van de samenvoegingsprocedure behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van de Vlaamse Regering.</p>	
<p>Art. 41. De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de ontvangst van een ontvankelijke aanvraag tot samenvoeging op hoogte van die aanvraag:</p> <p>1° het representatief orgaan;</p> <p>2° de betrokken besturen van de eredienst;</p>	<p>Dit artikel breidt de verplichting tot kennisgeving uit tot het representatief orgaan, de betrokken besturen van de eredienst, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en aan de financierende overheid/overheden. Als de betrokken besturen van de eredienst ressorteren onder</p>	

<p>3° de federale minister van Justitie; 4° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving; 5° in voorkomend geval het centraal bestuur; 6° in voorkomend geval de financierende provincie(s).</p> <p>Uiterlijk vier maanden na de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, bezorgen de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving van het te behouden bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de financierende provincie(s) een advies over de samenvoeging aan de Vlaamse Regering. Als een van de instanties, vermeld in dit lid, het advies niet op tijd bezorgt, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p>	<p>een centraal bestuur, wordt ook het centraal bestuur op de hoogte gebracht.</p>	
<p>Art. 42. Uiterlijk zes maanden nadat de termijn, vermeld in artikel 41, tweede lid, is verstreken, neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de samenvoeging en brengt ze de betrokken besturen van de eredienst, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, in voorkomend geval het centraal bestuur, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>de financierende provincie(s) op de hoogte van de beslissing.</p> <p>Als geen beslissing is genomen door de Vlaamse Regering binnen de voorgeschreven termijn, vermeld in het eerste lid, wordt de samenvoeging geacht te zijn erkend door de Vlaamse Regering.</p> <p>Als de Vlaamse Regering de samenvoeging erkent, bevat het besluit al de volgende elementen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° de aanwijzing van de besturen van de eredienst die worden samengevoegd en het bestuur van de eredienst dat behouden blijft; 2° de naam en de gebiedsomschrijving van het te behouden bestuur van de eredienst; 3° in voorkomend geval de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden die betrokken zijn bij grensoverschrijdende besturen van de eredienst; 4° de geactualiseerde inventaris van de goederen en de staat van het vermogen van het te behouden bestuur van de eredienst.		
---	--	--

<p>Het erkenningsbesluit, vermeld in het derde lid, wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p>		
<p>Onderafdeling 2. Gevolgen van een samenvoeging van besturen van de eredienst</p>		
<p>Art. 43. De erkenning van de samenvoeging van besturen van de eredienst beëindigt het bestaan van de samengevoegde besturen van de eredienst, met uitzondering van het bestuur van de eredienst dat het representatief orgaan aanwijst als het te behouden bestuur van de eredienst.</p> <p>De samenvoeging maakt van rechtswege een einde aan het mandaat van de leden van de bestuursorganen van de samengevoegde besturen van de eredienst vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42. De leden van het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst blijven hun mandaat uitoefenen tot het representatief orgaan een nieuw bestuursorgaan aanstelt conform het derde lid of tot de eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan volgens de reguliere cyclus die geldt voor de andere</p>	<p>Bij een samenvoeging worden de aangeduide besturen van de eredienst samengevoegd, op één na. Het is het representatief orgaan dat bepaalt welk bestuur van de eredienst opgaat in de andere . Ook het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst moet worden vernieuwd aan de nieuwe situatie van de samenvoeging.</p> <p>Om de continuïteit te garanderen, blijven de leden van het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst aan totdat het representatief orgaan een nieuw bestuursorgaan aanstelt of tot aan de eerste gedeeltelijke verkiezing van het bestuur volgens de reguliere cyclus. De keuze om een nieuw voltallig bestuursorgaan aan te stellen komt toe aan het representatief orgaan in samenspraak met het bestuur van de eredienst.</p>	

<p>besturen van dezelfde eredienst conform het decreet van 7 mei 2004.</p> <p>Het representatief orgaan kan na de samenvoeging een nieuw voltalig bestuursorgaan aanstellen met toepassing van het decreet van 7 mei 2004 tot aan de eerste gedeeltelijke vernieuwing. In voorkomend geval wijst het lot de leden aan die bij die eerste gedeeltelijke vernieuwing uittreden. De eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan valt samen met de reguliere cyclus die geldt voor de andere besturen van dezelfde eredienst conform het voormelde decreet.</p>		
<p>Art. 44. De samenvoeging heeft geen invloed op de samenstelling van het centraal bestuur waaronder de bestuursorganen van de samengevoegde besturen van de eredienst ressorteerden, tot de eerstvolgende verkiezing van dat centraal bestuur. Als er in de gemeente of provincie in kwestie een centraal bestuur is opgericht, blijft dat centraal bestuur bestaan, tenzij die samenvoeging ertoe leidt dat er nog maar één bestuur van de eredienst overblijft op het grondgebied van de gemeente of de provincie in kwestie. In dat laatste geval wordt het centraal bestuur van die gemeente of</p>	<p>De afgevaardigden van de besturen van de eredienst in het centraal bestuur worden geacht niet enkel hun eigen bestuur van de eredienst te vertegenwoordigen, maar wel de belangen van de verschillende besturen van de eredienst van de gemeente of de provincie te verdedigen. Als er meer dan één centraal bestuur betrokken is bij de samenvoeging (doordat één of meer van de samen te voegen besturen van de eredienst gemeente- of provinciegrensoverschrijdend is), geldt dit artikel uiteraard voor elk betrokken centraal bestuur.</p>	

<p>provincie, van rechtswege opgeheven vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42.</p>		
<p>Art. 45. §1. Alle roerende goederen van de samengevoegde besturen van de eredienst worden vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42, van rechtswege overgedragen aan het te behouden bestuur van de eredienst.</p> <p>De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en de verplichtingen die eigen zijn aan de goederen.</p> <p>Het te behouden bestuur van de eredienst treedt vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42, in de rechten en plichten van de samengevoegde besturen van de eredienst voor de roerende goederen die aan dat te behouden bestuur van de eredienst zijn overgedragen, met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.</p>	<p>Dit artikel regelt uitdrukkelijk de overdracht van alle roerende en onroerende goederen, alle rechten, plichten en lasten, van de samengevoegde besturen van de eredienst naar het bestuur van de eredienst dat blijft bestaan. De uitgebreide decretale formulering moet elke discussie uitsluiten. De overdracht gebeurt van rechtswege. Wat betreft de onroerende goederen is dit een overdracht van algemeen nut, waardoor de registratie ervan kosteloos is.</p>	

§2. De onroerende goederen van de samengevoegde besturen van de eredienst worden vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42, van rechtswege overgedragen aan het te behouden bestuur van de eredienst. Het te behouden bestuur van de eredienst neemt de rechten, plichten en lasten over van de onroerende goederen die aan dat bestuur zijn overgedragen.

§3. Het te behouden bestuur van de eredienst neemt vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42, de rechten, plichten en lasten over van de samengevoegde besturen van de eredienst, die voortvloeien uit overeenkomsten.

§4. Elke uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, gegund door een van de samengevoegde besturen van de eredienst, wordt van rechtswege voortgezet door het te behouden bestuur van de eredienst, vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het

<p>besluit in het Belgisch Staatsblad, vermeld in artikel 42.</p> <p>§5. Het te behouden bestuur van de eredienst is de rechtsopvolger van de samengevoegde besturen van de eredienst en neemt vanaf de publicatie van het uittreksel van het besluit, vermeld in artikel 42, in het Belgisch Staatsblad alle rechten, plichten en lasten over van de samengevoegde gemeenten.</p>		
<p>Art. 46. De penningmeesters van de samengevoegde besturen van de eredienst maken hun eindrekening op conform artikel 56 van het decreet van 7 mei 2004.</p> <p>De eindrekeningen van de penningmeesters van de samengevoegde besturen van de eredienst worden ter goedkeuring voorgelegd aan het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
<p>Afdeling 4. Opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen</p>		
<p>Art. 47. De Vlaamse Regering kan, op voorstel van het representatief orgaan, de erkenning opheffen van een erkende annexe-</p>	<p>In dit artikel wordt de Vlaamse Regering uitdrukkelijk de bevoegdheid toegekend om de erkende annexe-kerken en kapelanijen op</p>	

<p>kerk of kapelanijs. Als aan de kapelanijs een afzonderlijke kerkfabriek verbonden is, zijn artikel 38 tot en met 46 van toepassing.</p> <p>Het representatief orgaan bezorgt een gemotiveerde aanvraag tot opheffing van annexe-kerk of kapelanijs aan de Vlaamse Regering. Op straffe van onontvankelijkheid bevat het dossier voor de aanvraag al de volgende gegevens en documenten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° de gemotiveerde beslissing van het representatief orgaan voor de opheffing van de erkenning; 2° het besluit tot erkenning van de annexe-kerk of kapelanijs; 3° het advies van het bestuursorgaan van de kerkfabriek waaronder de annexe-kerk of kapelanijs ressorteert; 4° een opgave van alle gemeenten die bijdragen aan het budget van de kerkfabriek waaronder de annexe-kerk of kapelanijs ressorteert. <p>De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de ontvangst van een ontvankelijke aanvraag tot opheffing van een erkende annexe-kerk of kapelanijs op de hoogte van die aanvraag:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° het representatief orgaan; 	<p>te heffen. Ook hier moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het gaat hier om de 'bijgebouwen' van de eredienst die werden opgericht in uitvoering van artikel 60 van de wet van 18 germinal jaar X "relative à l'organisation des cultes" en van het decreet van 30 september 1807 "qui augmente le nombre des succursales". De oprichting en afschaffing van bijkomende gebouwen van de eredienst vallen sinds 2005 onder het algemeen toezicht (en uiteraard onder de interne regels van de eredienst).</p> <p>Voor de opheffing van die vroeger expliciet erkende annexe-kerken en kapelanijsen is echter wel nog een besluit tot opheffing van de erkenning nodig. Het precieze juridisch statuut van bepaalde kapelanijsen is niet altijd duidelijk. Daarom wordt bepaald dat als een kapelanijs een afzonderlijke kerkfabriek heeft, dezelfde regels van toepassing zijn als degene die gelden voor de samenvoeging van besturen van de eredienst.</p> <p>Bij de opheffing van een annexe-kerk of kapelanijs zal niet langer het advies van de gemeenteraad of gemeenteraden van de gebiedsomschrijving worden gevraagd.</p>	
---	--	--

<p>2° het betrokken bestuur van de eredienst;</p> <p>3° de federale minister van Justitie;</p> <p>4° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving;</p>		
<p>Art. 48. Uiterlijk zes maanden na de kennisgeving, vermeld in artikel 47, derde lid, neemt de Vlaamse Regering een beslissing over de opheffing en brengt ze het representatief orgaan, de kerkfabriek waaronder de annexe-kerk of kapelanijs resorteert, de federale minister van Justitie en de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving op de hoogte van die beslissing.</p> <p>Als geen beslissing is genomen door de Vlaamse Regering binnen de voorgeschreven termijn, vermeld in het eerste lid, wordt de annexe-kerk of kapelanijs geacht te zijn opgeheven door de Vlaamse Regering.</p> <p>Het opheffingsbesluit wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004		
Art. 49. In artikel 2 van het decreet van 7 mei 2004 wordt het tweede lid opgeheven.	Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.	
Art. 50. In titel II, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012 en 22 december 2017, wordt afdeling 1/1, die bestaat uit artikel 4/1 tot en met 4/11, opgeheven.	Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.	
Art. 51. In artikel 25/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt: "In het geval, vermeld in het eerste lid, is artikel 45 van het Erkenningsdecreet lokale geloofsgemeenschappen van (datum) van toepassing, met dien verstande dat de woorden "het te behouden bestuur van de eredienst" worden gelezen als "het nieuwe centraal kerkbestuur" en de woorden "de samengevoegde besturen van de eredienst" worden gelezen als "de centrale kerkbesturen waarvan het bestaan beëindigd wordt".	Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.	
Art. 52. Artikel 60 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:	Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse	

<p>“Art. 60. De termijn waarin de overheden, vermeld in artikel 58 en 59, een besluit van de kerkraad of van het centraal kerkbestuur kunnen schorsen of vernietigen, wordt gestuit als de toezichthoudende overheid het dossier over dat besluit bij de kerkfabriek of het centraal kerkbestuur opvraagt of aanvullende inlichtingen vraagt. Als de toezichthoudende overheid een klacht ontvangt, stuit dat ook de termijn, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.</p> <p>De dag nadat de toezichthoudende overheid het dossier of de aanvullende inlichtingen heeft ontvangen, begint een nieuwe termijn van dertig dagen.”</p>	<p>Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	
<p>Art. 53. In artikel 61, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat met een aangetekende zending is opgestuurd of tegen ontvangsbewijs is afgegeven” opgeheven.</p>	<p>Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	
<p>Art. 54. Artikel 74 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:</p> <p>“Art. 74. De termijn waarin de overheden, vermeld in artikel 72 en 73, een besluit van</p>	<p>Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	

<p>de kathedrale kerkraad kunnen schorsen of vernietigen, wordt gestuit als de toezichthoudende overheid het dossier over dat besluit bij de kathedrale kerkfabriek opvraagt of aanvullende inlichtingen vraagt. Als de toezichthoudende overheid een klacht ontvangt, stuit dat ook de termijn, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.</p> <p>De dag nadat de toezichthoudende overheid het dossier of de aanvullende inlichtingen heeft ontvangen, begint een nieuwe termijn van dertig dagen.”</p>		
<p>Art. 55. In artikel 75, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat met een aangetekende zending is opgestuurd of tegen ontvangsbewijs is afgegeven” opgeheven.</p>	<p>Deze artikelen wijzigen bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	
<p>Art. 56. In artikel 79 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
<p>Art. 57. In artikel 115 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
<p>Art. 58. In artikel 151 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	

<p>Art. 59. In artikel 187 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
<p>Art. 60. Artikel 225 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:</p> <p>“Art. 225. De termijn waarin de overheden, vermeld in artikelen 223 en 224, een besluit van de kerkfabriekraad of van het centraal kerkbestuur kunnen schorsen of vernietigen, wordt gestuit als de toezichthoudende overheid het dossier over dat besluit bij de orthodoxe kerkfabriek of het centraal kerkbestuur opvraagt of aanvullende inlichtingen vraagt. Als de toezichthoudende overheid een klacht ontvangt, stuit dat ook de termijn, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.</p> <p>De dag nadat de toezichthoudende overheid het dossier of de aanvullende inlichtingen heeft ontvangen, begint een nieuwe termijn van dertig dagen.”</p>	<p>Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	
<p>Art. 61. In artikel 226, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat met een aangetekende zending is opgestuurd of tegen ontvangsbewijs is afgegeven” opgeheven.</p>	<p>Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.</p>	

Art. 62. In artikel 230 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.	Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.	
<p>Art. 63. Artikel 268 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:</p> <p>“Art. 268. De termijn waarin de overheden, vermeld in artikelen 266 en 267, een besluit van het comité of van het centraal bestuur kunnen schorsen of vernietigen, wordt gestuit als de toezichthoudende overheid het dossier over dat besluit bij de comité of het centraal bestuur opvraagt of aanvullende inlichtingen vraagt. Als de toezichthoudende overheid een klacht ontvangt, stuit dat ook de termijn, op voorwaarde dat die klacht verstuurd wordt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.</p> <p>De dag nadat de toezichthoudende overheid het dossier of de aanvullende inlichtingen heeft ontvangen, begint een nieuwe termijn van dertig dagen.”</p>	Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.	
Art. 64. In artikel 269, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat met een aangetekende zending is opgestuurd of tegen ontvangsbewijs is afgegeven” opgeheven.	Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.	

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen		
Afdeling 1. Opheffingsbepaling		
<p>Art. 65. Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediens ten wordt opgeheven.</p>	<p>Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.</p>	
Afdeling 2. Overgangsbepalingen		
<p>Art. 66. De besturen van de erediens ten die erkend zijn voor de inwerkingtreding van dit decreet krijgen één jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de verplichtingen, vermeld in artikelen 18, 1°, 3°, 4°, a), d), e), 6°, 7° en 8°. De voormelde besturen van de erediens ten krijgen twee jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de verplichting, vermeld in artikel 18, 10°.</p>	<p>Dit voorontwerp van decreet heeft tot doel om voor alle besturen van de erediens ten een gelijke regeling in te voeren. Er zal niet langer een onderscheid gemaakt worden tussen de besturen van de erediens ten op basis van de datum van erkenning. Ook de reeds bestaande besturen van de erediens ten moeten voldoen aan de verplichtingen in hoofdstuk 3, ongeacht de datum van erkenning. Ze zullen ook kunnen gesanctioneerd worden in geval van niet-naleving van deze verplichtingen alsook de niet-naleving van de verplichtingen in het erediens ten decreet.</p>	<p>Art. 66: wat betreft de toepassing van het criterium van 200 leden op reeds bestaande lokale geloofsgemeenschappen (art. 18, 14°, a): het beginsel van gelijke behandeling verantwoordt en vereist de toepassing van dit criterium op de bestaande lokale geloofsgemeenschappen. Hiermee wordt bovendien vermeden dat erediens ten die vandaag bestaan uit vele (te) kleine geloofsgemeenschappen een voordeel hebben ten aanzien van andere of nieuwe erkende erediens ten.</p>

	<p>Aangezien er een aantal nieuwe verplichtingen worden opgelegd aan de reeds bestaande besturen van de eredienst, krijgen zij, met uitzondering van artikel 18, 10°, één jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de nieuwe verplichtingen. Dit betekent dat na één jaar de Vlaamse Regering de nieuwe verplichtingen kan controleren en eventueel kan sanctioneren in geval van niet-naleving. De voormelde besturen van de eredienst krijgen twee jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de verplichting, vermeld in artikel 18, 10°.</p> <p>Vanzelfsprekend is de verplichting tot naleving van de geldende regelgeving, in het bijzonder het EVRM en de Grondwet, onmiddellijk van toepassing vanaf de inwerkingtreding van het voorliggend decreet. Een bestuur van de eredienst dat handelingen stelt in strijd met deze verplichting kan onmiddellijk gesanctioneerd worden. Ook de verplichtingen die reeds van toepassing zijn op de reeds erkende besturen, ongeacht de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van toepassing en de niet-</p>	
--	---	--

	<p>naleving van deze verplichtingen kan onmiddellijk worden gesanctioneerd conform de bepalingen in dit decreet.</p>	
<p>Art. 67. §1. In afwijking van hoofdstuk 2 kunnen de lokale geloofsgemeenschappen die conform artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 een aanvraag tot erkenning bij het representatief orgaan hebben ingediend, voor 1 juli 2019 erkend worden met toepassing van de procedure, vermeld in paragraaf 2 tot en met 7.</p> <p>§2. Het representatief orgaan bezorgt binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van dit decreet een geactualiseerd dossier aan de Vlaamse Regering dat, op straffe van onontvankelijkheid, al de volgende gegevens en documenten bevat:</p> <p>1° de identificatie van de lokale geloofsgemeenschap: de naam en de denominatie van de lokale geloofsgemeenschap;</p> <p>2° in voorkomend geval de huidige juridische structuur, de naam, het adres, statuten en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen;</p>	<p>Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning die ingediend zijn voor 1 juli 2019. Overeenkomstig artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 wordt een erkenningsaanvraag ingediend door een lokale geloofsgemeenschap bij het bevoegd representatief orgaan die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan zal binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet een geactualiseerd aanvraagdossier aan de Vlaamse Regering moeten bezorgen van de bij haar ingediende erkenningsaanvragen.</p> <p>Uiterlijk twee maanden nadat de adviestertermijn voor de bevoegde instantie is verstreken, moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap overeenkomstig artikel</p>	

<p>3° de gebiedsomschrijving, namelijk de duidelijke aanwijzing van het territoriale werkingsgebied van de lokale geloofsgemeenschap: de naam van de gemeente(n) of van de delen ervan;</p> <p>4° de opgave van alle gemeenten of provincies die na de erkenning in voorkomend geval zullen bijdragen aan het budget van het bestuur van de eredienst, met in voorkomend geval de vermelding van de verdeelsleutel;</p> <p>5° de inventaris van de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap gebruikt. Als verschillende gebouwen bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst, vermeldt die inventaris welk gebouw het hoofdgebouw is. Die inventaris bevat:</p> <p>a) het kadastraal uittreksel van de gebouwen en de andere infrastructuur;</p> <p>b) een nota met vermelding van al de volgende gegevens:</p> <p>1° de titels die het toekomstig bestuur van de eredienst zal hebben op de gebouwen of op</p>	<p>14,§3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.</p> <p>Artikel 14,§3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.</p>	
---	--	--

<p>de andere infrastructuur en de reden van gebruik;</p> <p>2° de titels die andere personen zullen hebben op de gebouwen of op de andere infrastructuur, de identificatie van die personen en de reden van gebruik.</p> <p>c) een afschrift van de verzekeringspolissen voor brand en burgerlijke aansprakelijkheid voor de gebouwen of de andere infrastructuur;</p> <p>d) een attest van de brandweer dat niet ouder is dan twaalf maanden, waaruit blijkt dat de gebouwen of de andere infrastructuur overeenstemmen met de geldende veiligheidsnormen;</p> <p>6° de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de e-mailadressen en telefoonnummers van de personen die, als de lokale geloofsgemeenschap wordt erkend, conform artikel 17 aangesteld worden als leden van het tijdelijk voltallig bestuursorgaan en voor elk van hen, een uittreksel uit het strafregister, conform artikel 596, tweede lid van het</p>		
---	--	--

<p>Wetboek van Strafvordering, dat niet ouder is dan drie maanden;</p> <p>7° de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de e-mailadressen en de telefoonnummers van de bedienaars van de eredienst en de vervangers en voor elk van hen, een uittreksel uit het strafregister, conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, dat niet ouder is dan drie maanden;</p> <p>8° de schriftelijke verklaring op erewoord waarbij de personen, vermeld in punt 6° en 7° zich ertoe verbinden om de verplichtingen, vermeld in artikel 7, 4°, 5°, 7° en 11° na te leven;</p> <p>9° de bevestiging, vermeld in artikel 7, 9°;</p> <p>10° de laatste jaarrekening voor het geheel van de activiteiten van de geloofsgemeenschap, aangevuld met een jaarrekening voor dat gedeelte van haar activiteiten dat betrekking heeft op de materiële aspecten van de eredienst, opgemaakt conform de modellen die gelden voor de besturen van de eredienst;</p> <p>11° een overzicht van alle giften in natura of in contanten met betrekking tot de materiële aspecten van de eredienst</p>		
---	--	--

<p>waarvan de lokale geloofsgemeenschap de twee voorgaande jaren rechtstreeks of onrechtstreeks de begunstigde was en die een waarde hebben van 500 euro en meer. Het overzicht van de giften wordt door de Vlaamse Regering vertrouwelijk behandeld en vermeldt de datum van de gift, de waarde van de gift, de aard van de gift, de wijze waarop de transactie is uitgevoerd en de volgende identificatiegegevens van de schenker:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) voor natuurlijke personen:<ul style="list-style-type: none"> 1) de voor- en achternaam; 2) het adres van de hoofdverblijfplaats; 3) de geboortedatum en de plaats; 4) de nationaliteit; b) voor rechtspersonen of structuren zonder rechtspersoonlijkheid:<ul style="list-style-type: none"> 1) de naam; 2) in voorkomend geval het ondernemingsnummer; 3) de rechtsvorm; 4) het adres van de zetel; <p>12° een ontwerp van meerjarenplan voor de komende zes jaar, waarin een inschatting wordt gegeven van de</p>		
---	--	--

<p>ontvangsten en uitgaven van het op te richten bestuur van de eredienst na de erkenning, opgemaakt conform de modellen die gelden voor de besturen van de eredienst;</p> <p>13° in voorkomend geval de naam, het adres, de rechtsvorm, de statuten en de jaarrekening van de twee voorgaande jaren van alle aan juridische structuren die aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden zijn. Alsook in voorkomend geval een overzicht van de onderlinge financiële stromen van de twee voorgaande jaren tussen de lokale geloofsgemeenschap en de verbonden juridische structuren.</p> <p>§3. De Vlaamse Regering brengt al de volgende instanties binnen dertig dagen na de ontvangst van de ontvankelijke aanvraag tot erkenning bezorgd door het representatief orgaan, op de hoogte van die aanvraag:</p> <p>1° de lokale geloofsgemeenschap; 2° het representatief orgaan; 3° de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving; 4° de federale minister van Justitie;</p>		
--	--	--

<p>5° de provincie, als de provincie de toekomstige financierende overheid wordt.</p> <p>§4. Uiterlijk vier maanden na de kennisgeving, vermeld in paragraaf 3, bezorgen de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en het representatief orgaan een advies aan de Vlaamse Regering waarin wordt geadviseerd of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7, met uitzondering van punt 12° en 13°.</p> <p>Als in voorkomend geval de provincie de financierende overheid wordt, is het eerste lid ook van toepassing op de betrokken provincie(s).</p> <p>Als een van de instanties, vermeld in het eerste lid, het advies niet op tijd bezorgt, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.</p> <p>§5 De Vlaamse Regering vraagt het advies van de bevoegde instantie over de vraag of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de verplichtingen, vermeld in artikel 7, met uitzondering van punt 12° en 13°. De</p>		
---	--	--

bevoegde instantie bezorgt een advies binnen zes maanden nadat de termijn, vermeld in paragraaf 4, eerste lid, is verstreken.

Als de bevoegde instantie het advies niet op tijd bezorgt, kan aan de adviesvereiste voorbij worden gegaan.

§6 Uiterlijk twee maanden nadat de termijn, vermeld in paragraaf 5, is verstreken, beslist de Vlaamse Regering over de erkenning en brengt ze de lokale geloofsgemeenschap, het representatief orgaan, de federale minister van Justitie, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en in voorkomend geval de financierende provincie(s), op de hoogte van deze beslissing.

De Vlaamse Regering beoordeelt de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap op basis van de verplichtingen, vermeld in artikel 7, met uitzondering van punt 12° en 13°. De beslissing tot erkenning bevat in voorkomend geval al de elementen, vermeld in artikel 16, §2, eerste lid.

<p>Het erkenningsbesluit, vermeld in het tweede lid, wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p> <p>§7 Als de lokale geloofsgemeenschap wordt erkend, is artikel 17 van toepassing.</p>		
<p>Art. 68. Aanvragen tot samenvoeging die bij de Vlaamse Regering zijn ingediend conform artikel 7/4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten voor de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de toepassing van artikel 7/4 tot en met 7/6 van het voormelde besluit en artikelen 4/3 tot en met 4/11 van het decreet van 7 mei 2004.</p>	<p>Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning van een samenvoeging die ingediend zijn bij de Vlaamse Regering voor de inwerkingtreding van dit decreet.</p>	
<p>Art. 69. Besturen van de eredienst die erkend zijn op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten houden in 2023 gedeeltelijke verkiezingen conform het decreet van 7 mei 2004, ongeacht de huidige cyclus.</p>	<p>Conform de huidige regelgeving vinden de verkiezingen bij de verschillende lokale geloofsgemeenschappen op verschillende tijdstippen plaats:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Voor de lokale geloofsgemeenschappen die al erkend waren bij de inwerkingtreding van het eredienstendecreet op 1 maart 2005, startte de driejaarlijkse cyclus in april 	

	<p>2005. Er werden dus verkiezingen gehouden in 2005, 2008, 2011, 2014, 2017 en 2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De lokale geloofsgemeenschappen die erkend werden op basis van het erkenningsbesluit (periode 2006-2020), volgen de voorgaande driejaarlijkse cyclus niet. De verkiezingen vinden ook plaats om de drie jaar, maar hier wordt er vertrokken vanaf de datum van erkenning. Dit betekent dat de verkiezingen plaatsvinden op verschillende momenten. <p>Het is voor de toezichthoudende overheden moeilijk om hier toezicht op te houden. Zo zijn er lokale geloofsgemeenschappen die geen verkiezingen houden of verkiezingen houden op andere data. Nochtans is een goed overzicht van de leden van de bestuursorganen noodzakelijk voor de toezichthoudende overheden.</p> <p>Om het bovenstaande te vermijden, zullen de bestuursorganen van alle besturen van de eredienst gedeeltelijk vernieuwd worden in 2023 om vervolgens om de drie jaar gedeeltelijk vernieuwd te worden. Om ook het</p>	
--	--	--

	toezicht op de verkiezingen van de lokale geloofsgemeenschappen erkend op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te vergemakkelijken, zullen zij voortaan ook aansluiten op de reguliere cyclus.	
Art. 70. Tot de dag voor de inwerkingtreding van het besluit tot uitvoering van artikel 5, verloopt de communicatie, vermeld in dit decreet, met een aangetekende brief of afgifte tegen ontvangstbewijs.	Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling als de Vlaamse Regering de wijze van communicatie niet heeft bepaald bij de inwerkingtreding van dit decreet. Op deze manier kunnen alle procedures opgenomen in dit decreet starten vanaf de inwerkingtreding.	

Algemene opmerkingen

Een lokale geloofsgemeenschap is sterk ingebed in de samenleving en vervult hierin een bijzondere ondersteunende en vormende rol. Dit verhindert niet dat een wettelijk kader ongewenst is, integendeel. Dit geldt des te meer wanneer staatsfinanciering op het spel staat. Een duidelijk decretaal kader waarborgt een billijke verdeling van de beschikbare middelen tussen de lokale geloofsgemeenschappen. Bovendien vereisen net de gelijke behandeling van de verschillende erediensten, het non-discriminatiebeginsel en de openbare veiligheid dat een duidelijk decretaal erkenningskader uitgewerkt wordt.

Het Voorontwerp wordt op een lineaire wijze op alle erediensten toegepast zonder onderscheid. Wij vinden dit een positieve zaak. Een gelijke behandeling van iedere eredienst is voor ons immers een belangrijk punt. Het Voorontwerp van Decreet vindt naar onze mening een juist evenwicht tussen de vrijheid van erediensten om zichzelf te organiseren en de beleidsvrijheid van de overheid om erkenningscriteria vast te leggen.

De erkenningsvoorwaarden zijn op bepaalde punten vrij algemeen en ruim omschreven. Hoewel klaarheid wenselijk is, laat het gebruik van bepaalde dekenormen (bv. lid, goedkeuring door het representatief orgaan, duurzame contacten...) de noodzakelijke ruimte om tegemoet te komen aan de diversiteit binnen het levensbeschouwelijke landschap. Een te rigide invulling van bepaalde normen zou de vrijheid van godsdienst kunnen aantasten.

Het Voorontwerp van Decreet houdt een planlastvermeerdering in. Niettemin vertrekt minstens het gros van de bijkomende administratie vanuit een legitiem doel, zoals geëxpliciteerd wordt in de memorie van toelichting. Daaraan kan toegevoegd worden dat het feit dat geloofsgemeenschappen ingebed zijn in de samenleving en in belangrijke mate ook hier mee vorm aan geven de noodzaak van onder meer financiële transparantie, respect voor de rechten van de mens, enz. alleen maar meer onderstreept.

De proportionaliteit van de verhoging van de planlast is misschien op bepaalde punten overschreden. Zo zijn de financiële controles vaak dubbelop en wordt er veel informatie gevraagd over de rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische structuren. Echter, aangezien dit een repetitieve taak is die op grote schaal moet gebeuren is dit op sommige vlakken ook een gemakkelijk automatiseerbaar proces waarvoor niet veel mankracht noodzakelijk is.

Het is bovendien belangrijk om het onderscheid voor ogen te houden tussen documentatie die veel tijd en inspanningen vraagt en standaarddocumentatie die snel opgehaald of geproduceerd kan worden. Zo zijn bijvoorbeeld de verklaringen die tijdens de wachtperiode afgelegd moeten worden (art. 8,9°-12°) eerder standaarddocumenten die de administratie langs de kant van de eredienst en van de overheid niet bijzonder zwaar belast. Bovendien is het doel dat deze verklaringen nastreven legitiem en van groot belang voor de samenleving

Bedenking van bevoegdheidsrechtelijke aard: op grond van artikel 6 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) zijn de gewesten bevoegd voor de instellingen die belast zijn met het tijdelijke van de eredienst. Op p. 20 van de memorie wordt erkend dat de geloofsgemeenschap een ruimer concept is dan het eredienstbestuur. Welnu, dan rijst de vraag of het Vlaamse Gewest bevoegd is in deze materie. Op basis van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 19 december 2019 kan de vraag of het Gewest bevoegd is bevestigend beantwoord worden, maar dit geldt niet noodzakelijk voor de controle op de daarmee "rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische structuren". Dit punt vereist verdere uitdieping.

Concluderend, er zijn nog een aantal verfijningen nodig, maar behoudens deze zijn er voor ons geen grote problemen.